

Κάνε άλμα
πιο γρήγορο
από τη φθορά
Οδ. Ελύτης

Εταιρ. Ηπειρωτικών Μελετών
Παρασκευοπούλου 4
454 44 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΣΕΛΛΑΔΙΤΩΝ ΑΡΤΑΣ - ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ 146, 157 73 ΖΩΓΡΑΦΟΥ - ΕΤΟΣ 28^ο - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 169 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2011

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΜΕ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ ΡΕΒΑΝΣΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΚΡΑΤΗΣ ΑΝΤΙΠΑΛΟΤΗΤΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΤΕΣ

Η προσχηματική διακήρυξη για φιλικότητα με τους δημότες αποδεικνύεται προπέτασμα καπνού και πυροτέχνημα για αφελείς.

Η διευρυμένη και ανέλπιστα εκλεγείσα νέα Δημοτική Αρχή προσπαθεί παρεμβαίνοντας με αισχρή και απειλητική συμπεριφορά να καθυποτάξει τους πάντες και να τους ποδηγετήσει στους δρόμους που τη διευκολύνουν.

Μετά τις εκλογές ο αρχηγός της «έκοψε άλυσσο», έγινε βίαιος και επιθετικός και παράλληλα υβριστικός απέναντι σε κάθε συντοπίτη που δεν ετάχθη με το μέρος του. Απειλεί και υβρίζει ανθρώπους που με θυσίες επιμένουν να δίνουν μια κάποια αναπτυξιακή ανάσα στον τόπο τους, με μόνη αιτιολογία ότι δεν συντάχθηκαν με αυτόν τον «τοποσωτήρα» της κακοδιαχείρισης και της αδιαφάνειας.

Χωρίς καμιά προγραμματική εξαγγελία, με μόνη την ομολογημένη αλήθεια από τον αποκλειστικό συνεταιίρο και συνδιαχειριστή αρθρογράφο του δημοσιογραφικού οργάνου της γειτονίας ότι ο «νεοσκουφάς» διέθεσε πακτωλό χρημάτων για την επανεκλογή του. Εξαχρείωσε τους πάντες και ανέτρεψε την «μπάγκα». Δεν υπήρξαν προγραμματικές προτεραιότητες, ούτε κατατέθηκαν προτάσεις για τη ρότα των ενεργειών της κατ' επίφαση νέας Δημοτικής Αρχής.

Αλήθεια, από πού αντλήθηκε τόση κραυγή χρημάτων; Ήταν από το περίσσειμα νομίμων δραστηριοτήτων; Βοήθησαν οι επιδρομείς συμφερόντων; Ανελήφθησαν δραχμοβίτες υποχρεώσεις; Οψόμεθα.

Μπορεί, λοιπόν, σε τελική ανάλυση οι συντοπίτες μας να εγκλωβίστηκαν από τις σειρήνες του άκρατου τοπικισμού, της υστερόβουλης μαύρης προπαγάνδας, της προσωπικής ιδιοτέλειας, των ψευδολογιών και ανεκπλήρωτων υποσχέσεων, των ατομικών μικροδουλεύσεων και της πεμπτοφαλαγγίτικης φούσκας του υπερφίλου σωβινισμού, καθώς και πλερίων άλλων «αλκαπονιστικών» μεθόδων παγίδευσης του εκλογικού σώματος, με παράλληλη συγκάλυψη ατελειών, παρανομιών, διασυρμού προσωπικοτήτων, λάσπης και συκοφαντιών και όλα τούτα από έναν επιλήσιμονα του χρέους και του καθήκοντος, υπόδικο της συναλλαγής σε «πέτσιν» πτυχία.

Πρωτάνευσαν, λοιπόν, άλλα κριτήρια που λίγο πολύ όλοι τα γνωρίζουν. Ο αγρίως αποδοκιμασθείς θεωρητικός της μαύ-

ρης προπαγάνδας, ανερευθίσιας επεχείρησε να αναιρέσει το δημοκρατικό δικαίωμα του κάθε συμπολίτη για τις επιλογές του. Σύμφωνα με την αρθρογραφική συλλογιστική του, ο κάθε συνδημότης που ήθελε να θέσει υποψηφιότητα, έπρεπε να πάρει τη συγκατάθεση του σφραγιδοκράτορα του χωριού και του Δήμου.

Δυστυχώς, αυτά τα αυτοδιαφημιζόμενα «δημοκρατικά» περσιρίσματα της τοπικής κοινωνίας έγιναν μισθάρνως ο πολιορκητικός κριός και η εμπροσθοφυλακή του κρυπτόμενου «δημογέροντα». Έγιναν συνειδητά οι αιογράφοι των αφεντάδων τους, που αποφεύγουν τις απαντήσεις σε επίκαιρα θέματα όπως ο «διάλογος το λιβάνι». Έγιναν συνειδητά οι μοχλοί απαξίωσης, διαπόμπευσης και εξουθένωσης συμπολιτών, που δεν συντάχθηκαν με τους επικυρίαρχους ωφελημιστές της διαχείρισης. Και όλα αυτά αναποδοτικά. Έχουν χαθεί τα κοινά κριτήρια αξιολόγησης ποιότητας, γι' αυτό η κοινωνία είναι αδιέξοδα υποταγμένη στη δικτατορία της μετριότητας και στο φασισμό της ασημαντότητας.

Με την πειστική και ανισοβαρή πρακτική των «ντόπερμαν» οι συμπολίτες μας οδηγήθηκαν στην επιλογή «τυράννων» αδιάντροπης φαυλότητας και εξόφθαλμης νοητικής ανεπάρκειας. Μοναδικό μέτρο αλήθειας των «αρχών» και «πεποισθησών» είναι το εγωκεντρικό συμφέρον, η απληστία και η αυτοκολακεία με παραισθησιογόνες αυθυποβολές. Υπάρχει τελικά τσίπα ή όλα εξαγνίζονται αργυρωνήτως;

Την ευθύνη για την αλλαγή της κοινωνικής νοοτροπίας για το πέρασμα από την κτηνώδη τυφλή απληστία, στην ανθρώπινη χαρά των σχέσεων κοινωνίας δεν μπορεί να την περιμένει κανείς από δραχμοβίτους διαχειριστές αξιωμάτων. Στη ζούγκλα της κοινωνικής αποθηρίωσης που προωθούν οι ιθύνοντες θα μπορούσε να αντιταχθούν δύο αναχώματα και δύο αντιστυλώματα των σχέσεων της κοινωνίας. Ο καταγγελτικός λόγος και η ύπαρξη άξονα κοινωνικής συνοχής.

Τα κτυπήματα κάτω από τη ζώνη που επιστρατεύονται για εξουθένωση και υποταγή συμπολιτών, συνιστούν κρετινισμό ευτέλειας από επικίνδυνα φασιστοειδή.

Δεν μπορεί ο υπεύθυνος αυτοδιοικητικός ταγός να χρησιμοποιεί αχυρανθρώπους για τη «βρώμικη» δουλειά και ο ίδιος με σιγή ιχθύος να αντιπαρέχεται όλα τα κρίσιμα ερω-

τήματα που, παρερχομένου του χρόνου, πληθύνονται και γίνονται καταγιστικά και άκρως αποκαλυπτικά για τη νομιμότητα των ενεργειών του και την ολόμαυρη και αδιαφανή διαχειριστική πρακτική του. Αποφεύγει ο «μυροφιλόδοξος» αυτοδιοικητικός του τόπου μας να απαντήσει ευθέως ακόμα και όταν συλλαμβάνεται με τη «γίδα στην πλάτη» ή είναι κολημένος στον τοίχο.

Οι συντοπίτες μας θα έχουν την ευκαιρία να γνωρίσουν πολλές εκπλήξεις και ως συνήθως συμβαίνει θα πέφτουν από τα σύννεφα για τα έργα και τις ημέρες του. Η όποια φανταζι κινητικότητα του δεν ελαύνεται από αγαθές προθέσεις. Τα υστερόβουλα κίνητρά του είναι άλλα και όλοι τα γνωρίζουμε. Ο συνεταρισμός ανόμοιων ιδεολογικών αποκλίσεων της τελευταίας στιγμής, μπορεί να παρήγαγε θετικά γι' αυτούς αποτελέσματα, αλλά πρέπει να κατανοήσουν όλοι ότι αυτό θα αποτελέσει ταφόπλακα για τον τόπο. Η κατ' επίφαση «περιφανής νίκη» της ισχυρής μειοψηφίας του εκλογικού σώματος δεν παρέχει τα εχέγγυα της καλής λειτουργίας του καλλικρατικού δήμου της πράσινης ημισελήνου.

Δεν είναι στα καθήκοντά μας η υποχρέωση να υποδείξουμε, να συμβουλευόμαστε ή να προτρέψουμε οιονδήποτε για συγκεκριμένες επιλογές. Είναι όμως αναφαίρετο δικαίωμά μας να κρίνουμε και να κατακρίνουμε προγράμματα, εξαγγελίες, έργα και δημόσιες συμπεριφορές δημοσίων προσώπων. Ασυλία και ακαταδίωκτο δεν έχει κανένας.

Οι πολίτες θέλουν να γνωρίζουν την αυτοδιοικητική διάθεση και όχι την εκπλήρωση εντολών με προσωποκρατία προσωπικής ανέλιξης. Θέλουμε να γνωρίζουμε τη λαχτάρα για συλλογική δουλειά και την προθυμία για προκοπή του συνόλου. Θέλουμε ενημέρωση πλουραλιστική και όχι επιλεκτική. Στην περιοχή ευθύνης του Δήμου κυκλοφορούν περισσότερα των δύο εντύπων και είναι βέβαιο ότι τα δύο έντυπα επιλογής δεν θα σταθούν ικανά να καλύψουν τις όποιες πομπές διαχείρισης.

Εμείς είμαστε απέναντι σε ιδιοτελείς αλώσεις και σε αμετροεπείς συμπεριφορές. Δεν θα είμαστε φρόνιμοι, σιωπηλοί και φοβισμένοι.

«Σελλαδίτικα Νέα»

ΚΟΠΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ ΕΤΟΥΣ 2011

Οι απόδημοι Σελλαδίτες, ανταποκρινόμενοι στην πρόσκληση για την κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας, κατέκλυσαν τον πολυχώρο DIVINE του συμπατριώτη μας από τον Γοργόμυλο Κων. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ. Δημιούργησαν το αδιαχώρητο, ήπιαν τον καφέ τους, γεύτηκαν τη βασιλόπιτα και τα γλυκά που προσέφερε η συγχωριανή μας Άννα Κων. Σεργιάννη, είπαν τις κουβέντες μεταξύ τους, αντάλλαξαν ευχές και γενικά πέρασαν ένα ευχάριστο πρωινό.

Φέτος, όπως αποφάσισε η Γενική Συνέλευση, αναβλήθηκε για τον 15Αύγουστο η απονομή τιμητικών διακρίσεων και η βράβευση των εισαχθέντων παιδιών στα ΑΕΙ και ΤΕΙ. Κρίθηκε ότι ο 15Αύγουστος θα συγκεντρώνει τα παιδιά στο χωριό και θα είναι μεγαλύτερη η τιμή για τους βραβευμένους ενώπιον του συνόλου των κατοίκων του χωριού.

Μετά τις σύντομες ευχές που απηύθυνε ο πρόεδρος της Αδελφότητας Σελλαδιτών Γιάννης Σεργιάννης για τη νέα χρονιά, δόθηκε ο λόγος στον νέο πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου Σελλαδιτών Κώστα Καραγιάννη, που ήρθε ειδικά για την εκδήλωσή μας και ο οποίος με τη σειρά του ευχήθηκε σε όλους η νέα χρονιά να είναι η χρονιά της ειρήνης, της δημιουργικότητας, της προόδου, της οικονομικής ανάκαμψης, της κοινωνικής συνοχής και της ομόνοιας για το καλό του χωριού μας. Ο ίδιος έκοψε την πίτα μας, που οι χωριανοί γεύτηκαν με επαίνους για τον κατασκευαστή της.

Το ΔΣ της Αδελφότητας Σελλαδιτών ευχαριστεί όλους τους προσελθόντες στην εκδήλωση και υπόσχεται να πυκνώσει τις εκδηλώσεις σύμφιξης των δεσμών μεταξύ των μελών, ενόψει των δυσκολιών διαβίωσης. Η σκέψη και η φροντίδα για τον κάθε συγχωριανό και τον τόπο μας δεν ελαύνεται από ταπεινά και ιδιοτελή κίνητρα. Κανείς μας δεν σκοπεύει να έχει ωφελήματα από αυτή την ενασχόληση. Αυτές οι προθέσεις ανήκουν σε άλλους δραχμοκνηγούς, που κάνουν βουτιές σε μπεζαχτάδες.

Ευχαριστούμε, επίσης, τα νέα παιδιά που παραβρέθηκαν και αυτό αποτελεί καλό μήνυμα για τη συνέχεια. Είθε.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Πολλοί συνδημότες των χωριών του νεοφωτιστού δήμου Νικολάου Σκουφά δεν έχουν δημόσιο έντυπο βήμα, προκειμένου να καταχωρούν αναφορές τους, προβλήματα, κρίσεις, σχόλια και απόψεις για τα δημόσια πράγματα που τους αφορούν.

Η εφημερίδα μας, με μεγάλη κυκλοφορία (1.600 φύλλα) και αντίστοιχους αποδέκτες ευχαρίστως θέτει στη διάθεσή τους τις στήλες της προκειμένου να καταχωρούνται επιστημονικές και προτάσεις τοπικών δημοτικών και συλλογικών οργάνων καθώς και μεμονωμένων πολιτών με σαφήνεια συντομία και περιεκτικότητα. Η δημόσια διατύπωση απόψεων, προτάσεων ή και επικρίσεων δίνει την ευκαιρία δημοσιοποίησης ανακυπτόντων θεμάτων και παραγωγής ιδεών και λύσεων.

Η συμμετοχή σε ένα τέτοιο διάλογο προάγει το δημόσιο συμφέρον και τον τόπο. Ο πολίτης οφείλει να αναδεικνύει προβλήματα, να φέρει συμπεριφορές και να ελέγχει την όποια μορφή εξουσία. Η αδιαφορία και η συνειδητή και ωφελιμιστική απόκρυψη οδηγεί στην αυθαιρεσία και την υποβάθμιση συνολικά.

Εμείς έχουμε τη θέληση και την καλή διάθεση να φιλοξενήσουμε τις όποιες προτάσεις και τις παρεμβάσεις σας για την προαγωγή του δημόσιου διαλόγου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο **Λάμπρος ΛΥΠΗΜΕΝΟΣ**, ετών 92.
- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Κέρκυρα η **Βάγια ΓΙΩΤΗ-ΛΑΜΠΙΡΗ**, ετών 57.
- Πέθανε και κηδεύτηκε στις Σελλάδες ο **Στυλιανός ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ**, ετών 82.
- Πέθανε και κηδεύτηκε στο Κομπότι η **Ιωάννα ΜΑΛΙΓΙΑΝΝΗ-ΜΠΑΛΑ-ΤΣΑ**, ετών 54.
- Πέθανε και κηδεύτηκε στο Κομπότι ο εκπαιδευτικός και τακτικός συνεργάτης της εφημερίδας μας **Κώστας ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ**, ετών 80.
Θεράμ συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΕ ΜΝΗΜΗ

- Η **Αθηνά Ευστ. ΤΖΟΥΒΑΝΟΥ**, σε μνήμη του συζύγου της **Ευσταθίου**, απέστειλε για τους σκοπούς της Αδελφότητας και της εφημερίδας το ποσό των 50 ευρώ.
- Ο **Ευάγγελος ΝΑΝΟΣ**, σε μνήμη της **Δήμητρας ΣΕΡΓΙΑΝΝΗ-ΓΡΕΒΙΑ**, απέστειλε για τους σκοπούς της Αδελφότητας και της εφημερίδας, αντί στεφάνου, το ποσό των 50 ευρώ.
- Η **οικογένεια του Γιάννη ΧΑΒΕΛΑ**, σε μνήμη της **Βάγιας ΓΙΩΤΗ-ΛΑΜΠΙΡΗ**, απέστειλε για τους σκοπούς της Αδελφότητας Σελλαδιτών, αντί στεφάνου, το ποσό των 50 ευρώ.
- Σε μνήμη του αδελφού τους **Στέλιου ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ**, ο **Γεώργιος ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ** προσέφερε 20 ευρώ και ο **Ηλίας ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ** άλλα 20 ευρώ, για τους σκοπούς της Αδελφότητας Σελλαδιτών.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Αντώνιος ΒΡΑΚΟΤΣΙΩΛΗΣ	Κομπότι 20
Θεόδωρος ΠΛΑΚΙΑΣ	Κομπότι 20
Θεόδωρος ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ	Κομπότι 20
Χριστίνα ΣΕΡΓΙΑΝΝΗ	Αθήνα 15
Ηλίας Χ. ΣΕΡΓΙΑΝΝΗΣ	Σελλάδες 15
Δώρα ΤΖΟΥΒΑΡΑ-ΧΑΡΑΚΛΙΑ	Άρτα 25
Χρυσήδα ΤΖΟΥΒΑΡΑ-ΣΟΥΛΗ	Γάννενα 25
Κατερίνα ΠΑΝΟΥΤΣΟΥ	Αθήνα 30
Κων/νος ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ	Αθήνα 25
Νίκη ΚΑΡΑΝΙΚΑ	Αθήνα 25
Δημήτρης Ε. ΤΖΟΥΒΑΝΟΣ	Αθήνα 30
Βασίλειος Ε. ΤΖΟΥΒΑΝΟΣ	Πύργος 20
Φανή ΤΖΟΥΒΑΝΟΥ	Αθήνα 20
Αθηνά Ευσ. ΤΖΟΥΒΑΝΟΥ	Σελλάδες 15
Αθηνά Ευσ. ΤΖΟΥΒΑΝΟΥ	Σελλάδες 50
Χρήστος ΜΠΑΛΑΤΣΟΥΚΑΣ	Αθήνα 20
Φώτης Γεωργ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΗΣ	Αθήνα 30
Πάτρα ΠΑΝΟΥ-ΠΑΠΠΑ	Αμφιλοχία 50
Ειρήνη ΚΟΥΤΣΟΔΗΜΑ	Αθήνα 50
Ευστάθιος Αντ. ΝΑΝΟΣ	Σελλάδες 20
Αντώνιος Ευσ. ΝΑΝΟΣ	Σελλάδες 20
Βάσω ΝΑΝΟΥ-ΡΙΖΟΥ	Αθήνα 20
Παναγιώτα ΣΤΕΡΓΙΟΥ-ΜΙΧΑΕΛΑ	Πειραιάς 20
Γεώργιος Λάμ. ΣΤΕΡΓΙΟΥ	Πειραιάς 20
Λένα Σπ. ΣΑΠΡΙΚΗ	Αθήνα 30
Θεόδωρος Ιωάνν. ΠΑΠΑΠΑΝΟΣ	Αθήνα 30
Αντιγόνη ΛΑΧΑΝΑ-ΔΗΜΟΥΛΗ	Αθήνα 20
Γάννης Γεωργ. ΣΑΠΡΙΚΗΣ	Αθήνα 30
Νικόλαος ΚΟΥΤΣΟΔΗΜΑΣ	Αθήνα 20
Αλεξάνδρα ΠΟΛΥΖΟΥ-ΚΟΥΤΣΟΔΗΜΑ	Αθήνα 20
Άννα ΒΑΛΟΥΞΗ-ΚΟΥΤΣΟΔΗΜΑ	Αλμυρός 20
Δήμητρα Φ. ΠΑΠΑΠΑΝΟΥ	Αθήνα 25
Βάγια Φ. ΠΑΠΑΠΑΝΟΥ	Καναδάς 30
Παναγιώτης ΠΑΠΠΑΣ	Αθήνα 25
Γεώργιος ΠΑΠΑΠΑΝΟΣ	Αθήνα 20
Έφη Γ. ΠΑΠΑΠΑΝΟΥ	Αθήνα 25
Θεόδωρος Γ. ΠΑΠΑΠΑΝΟΣ	Αθήνα 20
Χριστόφορος ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ	Αθήνα 30
Αγαθή ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΛΑΔΙΚΟΥ	Αθήνα 50
Αγνή ΓΙΩΤΗ-ΜΠΑΚΑ	Αθήνα 20
Χριστίνα ΣΑΠΡΙΚΗ-ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ	Αθήνα 50
Ευάγγελος ΝΑΝΟΣ	Αθήνα 50
Ευάγγελος ΝΑΝΟΣ	Αθήνα 50
Ευάγγελος ΣΕΡΓΙΑΝΝΗΣ	Αθήνα 20
Χρυσόστομος ΔΗΜΟΥΛΗΣ	Αθήνα 20
Ευάγγελος ΠΑΣΠΑΛΙΑΡΗΣ	Αθήνα 50
Σπύρος ΤΖΟΥΒΑΝΟΣ	Σελλάδες 15
Κων/νος ΜΑΛΛΙΟΣ	Αθήνα 80
Σπύρος ΝΤΑΣΚΑΓΙΑΝΝΗΣ	Αθήνα 20
Δημήτριος ΠΑΥΛΙΔΗΣ	Άρτα 10
Γεώργιος ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ	Πάτρα 30
Δημήτριος ΚΑΤΣΙΜΠΟΚΗΣ	Αθήνα 50
Γάννης ΧΑΒΕΛΑΣ	Αθήνα 50
Ρούλα Γ. ΤΖΟΥΒΑΡΑ	Αθήνα 20
Ντίνα ΓΟΥΛΑ-ΤΣΙΩΝΟΥ	Αθήνα 50
Γεώργιος Δ. ΚΑΣΕΛΟΥΡΗΣ	Φωτεινό 20
Απόστολος Φ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΗΣ	Σελλάδες 20
Γεώργιος ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ	Κομπότι 20
Ηλίας ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ	Θεσσαλονίκη 20

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους φίλους συνδρομητές για την οικονομική συμπαράσταση. Είναι δεδομένη η επιθυμία όλων να συνεχίσει να υπάρχει αυτή η επαλήθευση της ενημέρωσης, της διεκδικήσης και της συνοχής. Δεν έχει άδολογους πόρους, ούτε μαύρες επιχορηγήσεις. Στιρίζεται σε όλους εσάς και θέλουμε να πιστεύουμε ότι θα μακροημερεύσει. Ευχαριστίες πολλές.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ ΒΑΓΙΑΣ ΓΙΩΤΗ-ΛΑΜΠΙΡΗ

Είναι φορές που λες, δεν μπορεί, δεν είναι δυνατόν, δεν έχει τέλος ο πόνος.

Μετά τη Γεωργία, την Κική, τον Βασίλη, έφυγε από κοντά μας η μικρότερη από τα πέντε αδέρφια, η Βάγια. Κορίτσι της γενιάς μας, της παρέας μας, ήταν η Βάγια αγαπητή, καλосυνάτη και πολύ όμορφη.

Τελείωσε τις γυμνασιακές της σπουδές στην Αθήνα, όπου σπουδάζαν τα αδέρφια της, συνέχισε τις σπουδές της και εκεί, νέα ακόμη, γνώρισε τον άνδρα της, τον Κώστα, και εγκαταστάθηκαν στην πατρίδα του, την Κέρκυρα, όπου δημιούργησαν την οικογένειά τους.

Χάρηκε τα τέσσερα παιδιά της και τα δύο εγγόνια, αλλά δεν πρόλαβε να χαρεί ακόμα τα άλλα δύο, που οσονούπω έρχονται. Έτσι είναι η ζωή.

Πριν από πέντε χρόνια, όταν πέρασε η κόρη μου στο Πανεπιστήμιο, στην Κέρκυρα, της τηλεφώνησα για να της βρει κάποιο διαμέρισμα να μείνει. Την άλλη μέρα κίλας μου τηλεφωνεί λέγοντάς μου, έλα να διαλέξουμε το καλύτερο απ' όσα έχω βρει. Εγώ, η Ελένη, η Θεώνη και η Βάγια, όλη την ημέρα επισκεφθήκαμε πολλά σπίτια και καταλήξαμε στο καλύτερο, που συμπτωματικά ήταν στη γειτονιά της.

Έτσι, λοιπόν, βρισκόμαστε τακτικότερα και έζησα από κοντά έναν άνθρωπο όλο ζωή, ακούραστη, χαμογελαστή, να φροντίζει την οικογένειά της και να μεγαλώνει

τα εγγόνια της, αφού τα παιδιά της εργάζονταν.

Το σπίτι της ήταν χαρούμενη φωλιά, που τους αγκάλιαζε όλους. Ακόμη και η Θεώνη, που πρώτη φορά τη γνώριζε, ένιωθε ασφαλής και σίγουρη, λέγοντάς μου «έχω τη Βάγια». Ναι, είχε μεγάλη αγκαλιά για όλους.

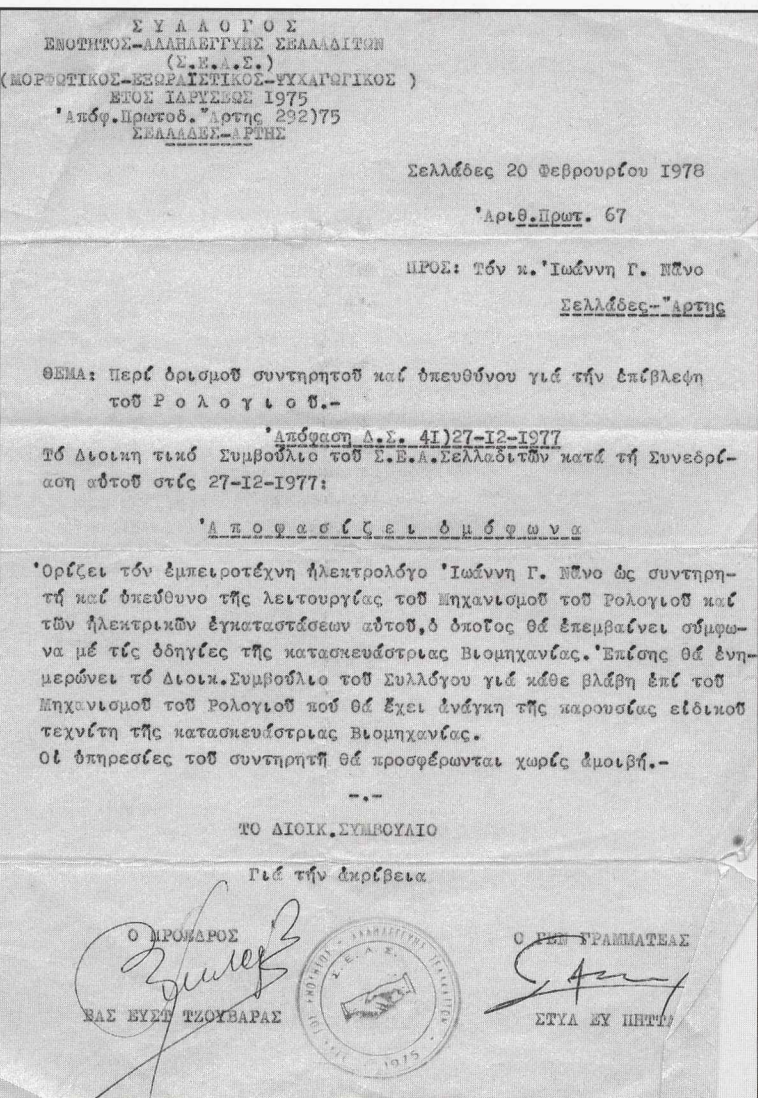
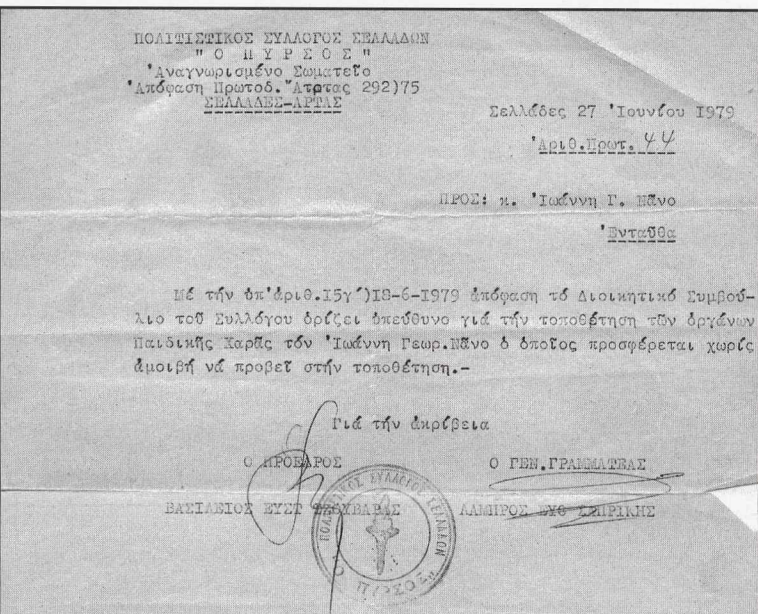
Εκεί, λοιπόν, στη γειτονιά έμαθα και για τη μεγάλη κοινωνική της συνεισφορά, την οποία όλοι αναγνώριζαν και ευμενώς το συζητούσαν. Μαζί με άλλες γυναικες, εθελοντικά, βοηθούσαν ανήμπορους συνανθρώπους μας σε γηροκομεία και διάφορα ιδρύματα, μια προσφορά που στις μέρες μας αρχίζει να χάνεται.

Αγαπούσε το χωριό μας, το επισκεπτόνταν συχνά και ήθελε να μαθαίνει τα νέα του και πάντα ρωτούσε για όλους. Λέγαμε ιστορίες και θυμόμαστε τα παιδικά μας χρόνια. Την τελευταία φορά που βρεθήκαμε, πριν από τρεις μήνες, λες και κάτι της έλεγε ότι δεν θα ξαναβρεθούμε, για να της πω τα νέα του χωριού, με ρώτησε τις δυο ώρες που είμαστε παρόντα, τέσσερες φορές «τι νέα από το χωριό».

Να είναι περίφημοι για τη διαδρομή της ο φίλος Κώστας, τα παιδιά της, τα εγγόνια της, για τη σύζυγο, μάνα, γιαγιά και εμείς της γενιάς της, για την αξιόπλητη φίλη μας. Θα σε θυμόμαστε πάντα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΒΕΛΑΣ

ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Σ.Σ.: Ναι, υπήρχαν και χωριανοί που προσέφεροντο αμοισά για υποθέσεις του χωριού μας. Ο μακάριος συγχωριανός μας Νίκος Νάνος, καίτοι βιοπαλαιστής, είχε μεγάλη καρδιά. Η προσφορά του ήταν πολυποικιλία και σημαντική. Αιωνία η μνήμη του.

ΕΞΕΙΣ - Στείlate τη συνδρομή σας για την εφημερίδα, προκειμένου να συνεχίσει απρόσκοπτα την έκδοσή της;

Τα λιθόστρωτα

είναι ... υγιεινά!

Το περπάτημα σε λιθόστρωτους δρόμους κάνει καλό στην υγεία και χαρίζει χρόνο στον άνθρωπο. Οι Αμερικανοί επιστήμονες του Ερευνητικού Ινστιτούτου του Ορεγκόν στις ΗΠΑ ανακάλυψαν ότι οι άνθρωποι που περπατούν πάνω σε λιθόστρωτους δρόμους καθημερινά για μισή ώρα έχουν καλύτερη ισορροπία και χαμηλότερη πίεση στο αίμα από εκείνους που περπατούν σε κανονικές επιφάνειες. Πιστεύεται, μάλιστα, ότι οι πέτρες λειτουργούν κατά τον ίδιο τρόπο με τη ρεφλεξολογία.

Τα «ΣΕΛΛΑΔΙΤΙΚΑ ΝΕΑ» γράφουν την ιστορία του χωριού μας. Στιρίζουν τον πολιτισμό του! Ενισχύστε τα με κάθε τρόπο!

“ΣΕΛΛΑΔΙΤΙΚΑ ΝΕΑ”
Διμήνη έκδοση της Αδελφότητας Σελλαδιτών Άρτας
*
169ο Φύλλο
Ιανουάριος
Φεβρουάριος 2011
*

Εκδότης - Υπεύθυνος σύμφωνα με τον νόμο: **ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΕΡΓΙΑΝΝΗΣ**
Παπαδιαμαντοπούλου 146
157 73 Ζωγράφου
Τηλ.: 210 7792680
Fax: 210 7701284
*

Ετήσια συνδρομή
Εσωτερικού 10 ευρώ
Εξωτερικού 20 ευρώ
*

Για τις συνδρομές σας και τις οικονομικές ενισχύσεις: **ΑΤΕ BANK**
013 04 003047 05
*

Εκδοτική επιμέλεια **ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ**
“Πέτρα”
Οικονόμου 32
106 83 Αθήνα
Τηλ.: 210 8233830
Fax: 210 8238468
email: ekdosispetra@hotmail.com

Τα φωτοβολταϊκά και η εγκατάλειψη της αγροτικής γης

Γράφει ο **Κώστας Ζαχάρος**

[Φωτοβολταϊκά, οι νέοι καρποί της Ελληνικής γης!]

Μια επενδυτική φρενίπδα για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας φαίνεται να έχει καταλάβει χιλιάδες αγρότες και κατοίκους της επαρχίας. Θυμίζει τις ένδοξες ημέρες του χρηματιστηρίου, όπου εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας, με την παρότρυνση της πολιτικής ηγεσίας της εποχής, πίστευαν ότι θα πλούτιζαν σε λίγες μέρες.

Οι σημερινοί «επενδυτές» συνανθούν στα τοπικά γραφεία της ΔΕΗ για την κατάθεση της αίτησης με τα απαραίτητα δικαιολογητικά ώστε να ενταχθούν στα επιδοτούμενα προγράμματα. Μάλιστα, επιδείξει τα επενδυτικά πακέτα δεν φτάνουν για όλους, παρατηρείται μια έντονη κινητικότητα στα κομματικά γραφεία και πολλοί διαγωνίζονται για να διασφαλίσουν μια θέση στο τρένο της «πράσινης ανάπτυξης»!

Εν τω μεταξύ, εξειδικευμένα γραφεία κάνουν χοντρές μπίζνες με την εκπόνηση των αναγκαίων μελετών, ενώ δεν είναι λίγοι οι μικροεπενδυτές που κινδυνεύουν να χάσουν χιλιάδες ευρώ, αφού είναι σχεδόν βέβαιο ότι δε θα ικανοποιηθούν όλες οι αιτήσεις.

Η εγκατάλειψη από την πολιτεία του αγροτικού τομέα και η προοπτική σημαντικής μείωσης των επιδοτήσεων μετά το 2013, οδηγεί όσους επιμένουν να ασχολούνται με το επάγγελμα του αγρότη σε απόγνωση. Οι «σειρήνες» για εισοδήματα από επενδύσεις στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας κάνουν και τους τελευταίους αγρότες να εγκαταλείπουν το ενδιαφέρον τους για τον αγροτικό τομέα και να προσπαθούν απεγνωσμένα να βρουν σανίδα σωτηρίας στα φωτοβολταϊκά.

Το νέο παραγωγικό μοντέλο με τα φωτοβολταϊκά, ενώ στηρίζεται σε μια οικονομική λογική αντίστοιχη μ' αυτή των επιδοτήσεων του αγροτικού τομέα, από την άλλη είναι απαλλαγμένο από το βόρος σκληρών και δαπανηρών αγροτικών εργασιών, όπως το ράντισμα, το πότισμα, η συλλογή του προϊόντος, κ.λπ.

Έτσι, φτάσαμε στο σημείο ακόμη και εύφορα ποτιστικά χω-

Προσφώνηση από Σελλαδίτη Ανώτατο Αξιωματικό ε.α. κατά την τελετή παράδοσης στον πρόεδρο της Κύπρου της τιμητικής βράβευσης του Τάσσου Παπαδόπουλου την 5-1-2011

Κυρίες πρόεδρε της μαρτυρικής μας Κύπρου Είναι μεγάλη τιμή για μένα και τυχερός εσείς, που σας παραδίδω και παραλαμβάνετε το μεγαλύτερο βραβείο του νεότερου Ελληνισμού. Τη βράβευση του Τάσσου Παπαδόπουλου.

Με το ότι που βροντοφώνησε, ξεσήκωσε στον απανταχού της γης Ελληνισμό, το φρόνημα και την εθνική συνείδηση, τρομάζοντας εχθρούς και φίλους, 25χρονο παιδί αντάταξε το «μας» αρκεί η στήριξη του Κυπριακού λαού», όπως και έγινε με το δημοψήφισμα του όχι.

Κατεχόμενη σχεδόν η Κύπρος και όμως όχι μόνο οριοθετήθηκε την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη (ΑΟΖ) με την Ιορδανία-Αίγυπτο και Ισραήλ, αλλά και να αναθέσει την έρευνα με στρατηγική διορατικότητα, αποφεύγοντας κάθε έθωθεν εθνικό κίνδυνο. Ας ευχηθούμε όλοι μας να έχουμε την τύχη να χαρούμε και άλλους τέτοιους Ελληνάρες, που τόσο ανάγκη έχει σήμερα το Έθνος μας.

Στέλνω την αγάπη μου στο κατεχόμενο ΜΠΟΥΤΑΖΙ, που σήμερα είναι τουρκικό καζίνο.

Η προσφώνηση γράφτηκε σε ένα εξώφυλλο βιβλίου, το μόνο χαρτί που βρήκα στον ελάχιστο χρόνο που είχα από τη στιγμή που μου ανατέθηκε, από τον Διορθόδοξο Σύνδεσμο «Ο Απόστολος Παύλος», στην πανηγυρική εκδήλωση κοπής της πίτας, βράβευσης του Τάσσου Παπαδόπουλου και της δασκάλας Χαράς Νικοπούλου, που από σεμνότητα, καλώς δεν απεδέχθη τη βράβευση, μιλώντας με την παρουσία της το λόγο και τα τραγούδια της την εκδήλωση, στην οποία, μεταξύ άλλων προσωπικοτήτων, παρευρίσκετο και Μητροπολίτης ως εκπρόσωπος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας.

Υ.Γ.: Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη (ΑΟΖ) είναι μια θαλάσσια ζώνη πλάτους 200 ναυτικών μιλίων από τις ελληνικές ακτές και τις ακτές των κατοικημένων νησιών μας. Το κράτος στο οποίο ανήκει η ΑΟΖ έχει την αποκλειστική εκμετάλλευση της αλιείας, του βυθού αυτής και του υπεδάφους της, χωρίς να παρεμποδίζει τη διεθνή ναυσιπλοΐα, πέραν των χωρικών της υδάτων. Ο καθορισμός της ΑΟΖ Κύπρου και της νήσου Καστελλορίζου συμπίπτουν αν ως εκ τούτου θα έχουμε κοινά θαλάσσια σύνορα, εάν και εφόσον οριοθετηθούν οι δύο αυτές ΑΟΖ.

Στο Ελληνοκυπριακό αυτόν χώρο πιθανόν υπάρχει τεράστιο κοιτάσμα πετρελαίου και φυσικού αερίου. Η εκμετάλλευση των κοιτασμάτων αυτών, είναι αναμφίβολα δυσχερής, αλλά και εξίσου εύκολη, αν με ΤΟΛΜΗ-ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΥΣ ΧΕΙΡΙΣΜΟΥΣ, αποφασιστικότητα, θάρρος και συντονισμό, οριοθετηθεί σε πρώτη φάση η Ελληνοκυπριακή ΑΟΖ, όσο το δυνατόν ταχύτερα και όχι βέβαια πριν είναι αργά.

Σελλαδίτης Ανώτατος Αξιωματικός ε.α.

ράφια να εγκαταλείπονται και να εκχερσώνονται και στη θέση των προϊόντων της αγροτικής γης να «φωτράνουν» τα πάνελ των φωτοβολταϊκών.

Για μια ακόμη φορά η δυνατότητα για επενδύσεις σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και η ενίσχυση των εισοδημάτων των φτωχών νοικοκυριών της επαρχίας, γίνεται με τρόπους που δηλώνουν έλλειψη σοβαρού προγραμματισμού.

Ενισχύονται αεριτζήδικες πρακτικές που δεν είναι ενταγμένες σε ένα συνολικό πρόγραμμα ενίσχυσης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και παράλληλα η αγροτική παραγωγή της χώρας οδηγείται σε περαιτέρω καταστροφή. Γιατί, τί άλλο μπορεί να σημαίνει η έλλειψη ενδιαφέροντος για την πρωτογενή αγροτική παραγωγή και η δέσμευση στη χρήση των φωτοβολταϊκών για 20 τουλάχιστον χρόνια, αποδοτικής γεωργικής γης, που θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για την παραγωγή αναγκαίων για την εγχώρια αγορά αγροτικών προϊόντων, καθώς και ποτικών προϊόντων βιολογικής καλλιέργειας;

Ανησυχίες επίσης εκφράζονται και για την ισχυρή πιθανότητα να αυξηθούν τα τέλη της ΔΕΗ και ειδικότερα το τέλος ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (Α.Π.Ε.) που πληρώνουμε στη ΔΕΗ, αφού το υψηλό τίμημα για την αγορά από τη ΔΕΗ της «πράσινης» κιλοβατώρας θεωρείται σχεδόν βέβαιο ότι θα μετακυληθεί στους καταναλωτές.

Τέλος, οι αποδόσεις των επενδύσεων σε φωτοβολταϊκά δε γνωρίζουμε αν είναι διασφαλισμένες στην περπτωσηση αρνητικής εξέλιξης στο ιδιοκτησιακό καθεστώς της ΔΕΗ, αφού κανείς σήμερα δε μπορεί να εγγυηθεί ότι οι μελλοντικοί ιδιοκτήτες θα θελήσουν να φορτωθούν με το τεράστιο κόστος της κιλοβατώρας που παράγεται από τα φωτοβολταϊκά. Να σημειωθεί εδώ ότι, το ρεύμα που παράγεται από τα φωτοβολταϊκά είναι σήμερα πανσπερσία από την τιμή της κοινής κιλοβατώρας. Οι λόγος γι' αυτό είναι πολλοί: Αρχικά τα φωτοβολταϊκά βασίζονται στην υψηλή τεχνολογία που κοστίζει ακριβά και σήμερα διατίθενται μόνο από προηγμένες τεχνολογικές χώρες. Επίσης, το κόστος συντήρησης των εγκαταστάσεων, καθώς και το κόστος για τη μετατροπή του ρεύματος σε μορφή συμβατή με το κεντρικό ηλεκτρικό δίκτυο, κάνει σήμερα τις επενδύσεις μικρού μεγέθους ασύμφορες.

ΠΑΜΕ ΣΑΝ ΑΛΛΟΤΕ...

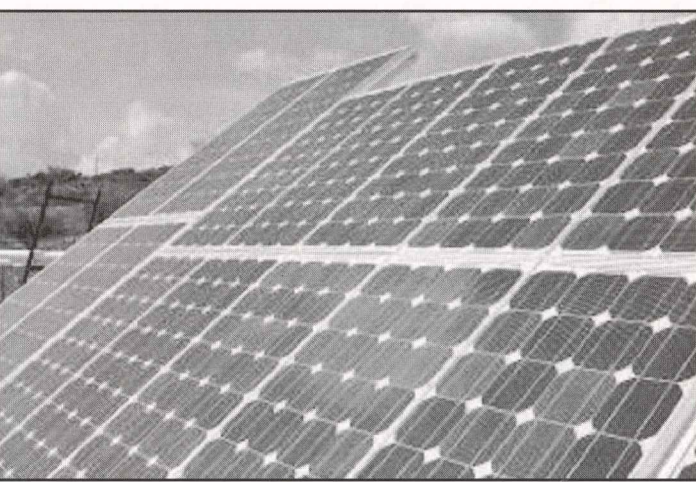
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Σε μια πόλη εκλέχτηκε κάποτε ένας Δήμαρχος καινούργιος, που είχε μεγάλη διάθεση να γίνει φίλος με το λαό του και ήθελε να εργαστεί για να ανυψώσει το πολιτιστικό του επίπεδο που ήταν λείε χαμηλό.

Μια μέρα κάλεσε για το σκοπό αυτό το Δημοτικό Συμβούλιο και είπε: «Θέλω να γίνω φίλος με το λαό και σκέφτομαι να φέρω ειδικούς να αναλάβουν τον εκπαιδευτικό του».

Τότε άρχισε να γίνεται μια ομάδα από διανοούμενους, μουσικούς, συγγραφείς, ανθρωπίνους με πτυχία και ξένες γλώσσες.

Μια μέρα εμφανίστηκε ένας απλός άνθρωπος στο Δήμαρχο και του είπε: «Θέλω να μπω κύριε Δήμαρχε και εγώ στην ομάδα να εργαστώ για το λαό».

Ο λαός μας γνωρίζει και σε περιπτώσεις όπως αυτές που σχολιάζουμε εδώ, καλεί να κρατάμε μικρό καλάθι... Ειδικότερα η εμπειρία επιβάλλει επιφυλακτικότητα και κριτική «ανάγνωση» των πολιτικών που φέρουν το περιτύλιγμα της οικολογίας και της πράσινης πολιτικής. Γιατί συχνά πίσω από τα εύχρη λόγια περί «πράσινης ανάπτυξης» κρύβεται τσαπατσουλιά κι ερήμωση!

Σ.Σ.: Αναδημοσίευση το παρόν άρθρο του Κώστα Ζαχάρου από την Ηπειρωτική εφημερίδα «ΠΥΡΡΟΣ», με τίτλο «Τα φωτοβολταϊκά και η εγκατάλειψη της αγροτικής γης». Εμείς δεν θα πάσουμε να επιμένουμε, προκειμένου να χυθεί άπλετο φως στη μεγαλύτερη απηνία που διαπράχθηκε σε βάρος του χωριού μας από τους σερασκέρηδες του Δήμου, που κρύπτονται πίσω από στείρα και ύποπτη άρνηση παροχής πληροφοριών και στοιχείων. Η ευθεία συναλλαγή με ύποπτες κερδοσκοπικές παρές, σύντομα θα απασχολήσει την κοινή γνώμη, που εν πολλοίς χωρίς προβληματισμό παρακολουθεί εκπομπές περιουσιακών στοιχείων ιεροκρύφια. Η δικαιοπραξία της Λάμπρας ας μας πουν με χαρτιά και ντοκουμέντα τι απέδωσε στον τόπο μας. Εισπράχθηκαν τα διαδιδόμενα από ποιον και πού διατέθηκαν; Ποιος ενθυλάκωσε τα μισθώματα και για ποιο σκοπό; Τις Σελλάδες διέτεθη έστω και ένα ευρωπαϊκό νόμισμα; Απαντήσεις θέλουμε και όχι υπεκφυγές ύποπτες. Τα λεφτά είναι των δημοτών και όχι των επιτηδείων...

Επαγγέλματα του μόχθου και της δημιουργίας στις Σελλάδες

ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ
Πριν από χρόνια ο τσαγκάρης δεν επιδιόρθωνε μόνο τα παπούτσια, αλλά τα έφτιαχνε από την αρχή. Το τσαγκάρικο ήταν συνήθως ένας μικρός χώρος με τον πάγκο και τα εργαλεία και τον τσαγκάρη με την χαρακτηριστική ποδιά του, κατά κανόνα δερμάτινη. Ένα ζευγάρι παπούτσια χρειαζόταν τότε 2-3 μέρες για να φτιαχτούν. Ήταν χειροποίητα, χωρίς μηχανές και κόλλες. Ήταν ραφά και καρφωτά. Ο τσαγκάρης έβαζε τον πελάτη να πατήσει πάνω σ' ένα χοντρό πετσά και με ένα μολύβι ζωγράφισε το πέλεμα του. Αυτό ήταν ο οδηγός για να χαράξει και να κόψει το δέρμα.

Στη συνέχεια έφτιαχνε το πάνω μέρος, μοντάριζε τα «φόντα» και έραβε με χοντρό κερωμένο σπάγκο τα βάρδουλα. Στη συνέχεια με χοντρό μοσχάρσιο δέρμα έφτιαχνε τη σόλα.

Όλα τούτα γίνονταν πάνω σε φόρμα καταποδίου, για να πάρουν τα παπούτσια το επιθυμητό σχήμα. Στο τέλος τα γυάλιζε και τα έβαζε στη βιτρίνα, έτοιμα για τον πελάτη. Εκείνα τα χρόνια ήταν λιγάκι δύσκολο, όταν χαλούσαν τα παπούτσια, να αντικατασταθούν.

- Γιατί όχι, του λέει ο Δήμαρχος και τον ρώτησε τι πτυχία έχει.

- Εγώ δεν έχω πτυχία, απάντησε εκείνος.

- Θέλω να πω, του λέει ο Δήμαρχος, μήπως είσαι μουσικός, ποιητής, δάσκαλος κ.λπ.

- Όχι τίποτα από αυτά, του απάντησε εκείνος.

- Θα μπορούς να κάνεις διαλέξεις, ομιλίες ίσως;

- Όχι, του απάντησε πάλι εκείνος τίποτα από αυτά.

- Τότε, του λέει ο Δήμαρχος.

- Εγώ έχω ένα προσόν κύριε Δήμαρχε που δεν το έχει κανένας μέσα στην ομάδα. Εγώ ξέρω να ακούω. Αφού θέλεις να γίνεις φίλος με το λαό, λοιπόν, κάποιος πρέπει να ξέρει να τον ακούει για λογαριασμό σου.

ΕΙΡΗΝΗ Α. ΚΟΥΤΣΟΔΗΜΑ

Ο άνθρωπος της εποχής μας (ο βιομηχανικός άνθρωπος)

Γράφει ο Ηλίας Ιωάνν. Κασιμπόκης

Ζούμε σε μια αναπτυσσόμενη βιομηχανική εποχή. Η κάθε εποχή διαμορφώνει το δικό της τύπο ανθρώπου. Έτσι η δουλοληπτική εποχή, η φεουδαρχική εποχή και η δικιά μας εποχή, η κεφαλαιοκρατική, διαμόρφωσαν η καθεμιά το δικό της τύπο ανθρώπου όχι από βιολογικής, αλλά από κοινωνικής, οικονομικής, πνευματικής, ψυχολογικής και γενικά πολιτισμικής πλευράς.

Αυτό πράγματι είναι λογικό και κατανοητό, αφού οι ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης και συμπίεσης ήτανε και είναι διαφορετικές σε κάθε εποχή, ακολουθώντας την ιστορική πορεία και την κοινωνική εξέλιξη της ανθρωπότητας.

Στην σημερινή μας εποχή, το χαρακτηριστικό γνώρισμά της είναι ο πολλαπλός καταμερισμός της εργασίας, ένας καταμερισμός ποικιλόμορφος, που αρχίζει από το γενικό και φθάνει ίσαμε στο εντελώς ειδικό και μερικό.

Έτσι δημιουργήθηκαν εξειδικευμένοι άνθρωποι κυρίως γύρω από την επιστημονική τεχνολογία και τεχνική.

Έτσι ο άνθρωπος-επιστήμης μελέτησε σε βάθος ένα μικρό μέρος του γνωστικού του αντικείμενου με άριστα αποτελέσματα, με συνέπεια την ολοκληρωτική απορρόφηση όλης της δημιουργικής του δραστηριότητας σε αυτό και μόνο σε αυτό αντικείμενο.

Όμως αυτή η με πάθος απορρόφηση στο προς μελέτη αντικείμενό του, τον αποξένωσε από κάθε άλλη ανθρώπινη δημιουργική δραστηριότητα.

Έτσι καταλήφθηκε από ΜΟΝΟΜΑΝΙΑ, με αποτέλεσμα να στερείται μιας γενικής μόρφωσης. Έχουμε ένα άτομο, που γνωρίζει πολύ καλά μόνο ελάχιστα από το μεγάλο δέντρο της ανθρώπινης γνώσης και δράσης, έτσι που να μην ολοκληρώνεται ως ανθρώπινη ύπαρξη. Δεν μπορεί αντικειμενικά να προσεγγίσει και να βιώσει τα προβλήματα, που απασχολούν γενικά τον άνθρωπο. Εάν ο άνθρωπος δεν επισκεφθεί, δεν καλλιεργήσει και δεν ενστερνιστεί το χώρο της φιλοσοφίας, κοινωνιολογίας, οικονομίας, ψυχολογίας κ.λπ. δεν μπορεί να έχει ολοκληρωμένη αντίληψη του κόσμου, της εξέλιξής τους και της λειτουργίας του. Ο εναγκαλισμός αυτός, καθώς και η επίσκεψη αυτή, είναι οι αναγκαίοι όροι για να θέσουν σε εγρήγορση τα εγκεφαλικά κύτταρα, ώστε να γεννηθούν σκέψεις ορθολογικές, σκέψεις ουμανιστικές, σκέψεις που να θεωρήσουν και να κρίνουν την ανθρώπινη ύπαρξη ως το υπέρτατο αγαθό.

Όσο ο άνθρωπος περιορίζει το γνωστικό του αντικείμενο, τόσο στενεύει τον ορίζοντα της ολοκλήρωσής του ως ανθρώπινο ον.

Από τη στιγμή που η δημιουργική δραστηριότητα του καθενός καταμερίζεται, περιορίζεται η σφαίρα της δράσης του αντικειμενικά και δεν μπορεί να ξεφύγει απ' αυτή την αναγκαιότητα.

Η εξειδίκευση σε αναγκάζει να ασχολείται μονότονα, επίμονα και σχολαστικά με την επανάληψη της ίδιας δραστηριότητας σε όλη σου τη ζωή, αγνοώντας όλα τα υπόλοιπα ενδιαφέροντα έξω απ' αυτή. Όσο ο άνθρωπος δεν προσπαθεί να προσεγγίσει όλα τα προβλήματα που τον απασχολούν πολύπλευρα και καθολικά, ήτοι από γενικής ανθρωπιστικής πλευράς, δεν ολοκληρώνεται.

Η μονομέρεια της απασχόλησης στερεί τον άνθρωπο από το να έχει μια καλύτερη αντίληψη του κόσμου.

Όταν ο στόχος του ανθρώπου εστιάζεται σ' ένα τομέα και μάλιστα περιορισμένον, τότε είναι φυσικό και επακόλουθο να έχει παντελή έλλειψη γνώσης και γνώμης για όλους τους άλλους τομείς της ανθρωπίνης δραστηριότητας πιο ουσιαστικούς από τον τεχνικό και τεχνολογικό τομέα.

Επιστήμη χωριζόμενη από την αρετή πανουργία εστί.

Η κάθε επιστήμη πρέπει να συμπλέει και να συμπυκνώνεται με την αρετή, για την ηθική τελειότητα του ανθρώπου. Ο σκοπός της επιστήμης πρέπει να είναι ηθικός, ανθρωπιστικός, ουμανιστικός.

Ο ανθρωπισμός οραματίζεται και επιδιώκει να χάρισει στον άνθρωπο, που τον θεωρεί ως το υπέρτατο αγαθό της φύσης, τις καλύτερες προϋποθέσεις για την ευτυχία του.

Το ζητούμενο μιας καλά οργανωμένης και ευνομούμενης πολιτείας είναι η ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας του ανθρώπου.

«Πολιτισμός πάνω απ' όλα είναι η θέληση να ζήσεις σε κοινότητα. Ένας άνθρωπος είναι απολίτιστος, βάρβαρος, στο βαθμό που δεν λαμβάνει υπ' όψη του τους άλλους. Βαρβαρισμός είναι η τάση για διάλυση της κοινωνικής ζωής». Αυτά από το βιβλίο «Η εξέγερση των μαζών» του Ισπανού φιλοσόφου Ορτέγκα υ Γκασσέτ (Jose Ortega y Gasset).

«Ο άνθρωπος τότε μόνο γίνεται άνθρωπος, όταν αποδεχτεί τις κοινωνικές ευθύνες του». Τζων Λιούις, Άγγλος διανοητής.

Καπιταλισμός, συμπερασματικά, ίσον βαρβαρότητα. Η εξειδίκευση για να ανταποκριθεί στους στόχους που επιδιώκει το άτομο, εστιάζεται και επικεντρώνεται ολοκληρωτικά στο γνωστικό αντικείμενο, που έχει επιλέξει για μελέτη, έρευνα και κατασκευή· όμως συγχρόνως στερεί από τους ανθρώπους τη δυνατότητα να αναπτύξουν το σύνολο των ικανοτήτων και δεξιοτήτων τους, για να μπορούν να ικανοποιήσουν όλες τις ανθρωπίνες ανάγκες και τις πανανθρώπινες δυνατόες «επιθυμίες». Των εξειδικευμένων η ζωή είναι μονόπλευρη, μονότονη, μερική και περιορισμένη. Μόνο ελάχιστο μέρος της γκάμας των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων και ενεργειών μπορούν να πραγματοποιήσουν. Ο εξειδικευμένος άνθρωπος δεν αγαλλιάζει όλο το πεδίο της ανθρωπίνης γνώσης.

Ουδέν καλόν αμιγές κακού

Ο καταμερισμός της εργασίας ως έκφραση και εκδήλωση κλίσεως, τάσεως και έφεσης του ατόμου, συμβάλλει στην πρόοδο και εξέλιξη της ανθρωπότητας όσον αφορά στην επίσημη, στις τέχνες και γενικά στην ανάπτυξη και είναι επιθυμητός. Όμως υπάρχει άγνοια σ' ένα τεράστιο πεδίο της ανθρωπίνης δραστηριότητας και δημιουργίας ως απότοκος αυτού του καταμερισμού.

Η μονομέρεια όσον αφορά στην απασχόληση των ανθρώπων έχει ως αποτέλεσμα την μη ανάπτυξη όλων των δημιουργικών δραστηριοτήτων, έτσι ώστε να μην ολοκληρώνεται η πνευματική και η σωματική των ανάπτυξη.

Οι δραστηριότητες του ανθρώπου πρέπει να επεκτείνονται σε όλο το φάσμα της ανθρωπίνης δημιουργίας. Η εξειδίκευση δεν πρέπει να αποξενώνει τον άνθρωπο από τις ηθικές αξίες του ανθρωπισμού. Η απαξίωση των ανθρώπων σε μία κοινωνία είναι η απαρχή της κοινωνικής αποσύνθεσης, αναταραχής και κατάρρευσης.

Η εγκυκλοπαιδική μόρφωση του ανθρώπου πρέπει να είναι ο επιδιωκόμενος σκοπός του για να καυχάται και να υπερηφανεύεται ότι είναι μία ανθρώπινη ύπαρξη ολοκληρωμένη και ότι φέρει επαξίως το ουσιαστικό όνομα ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Ο κάθε άνθρωπος πρέπει να έχει μία φιλοσοφική θεώρηση της ζωής, ανθρωπιστική, για να βλέπει τον συνάνθρωπό του ως άνθρωπο.

Ο καπιταλισμός είναι ξένος σε μια τέτοια θεώρηση της ζωής, προτρέποντας τους ανθρώπους να στοχεύουν, να κυνηγούν και να επιδιώκουν το θεοποιημένο ΚΕΡΔΟΣ και μάλιστα το ΜΕΓΙΣΤΟ, αγνοώντας τον άνθρωπο.

Η προς μία κατεύθυνση δημιουργική δραστηριότητα του ανθρώπου του αφαιρεί τη δυνατότητα ολοκλήρωσης της προσωπικότητάς του. Έτσι δεν έχει την γενική αντίληψη για τον άνθρωπο από κάθε οπτική γωνία.

Η επιστημονική εξειδίκευση περιορίζει το αντικείμενο της έρευνας σε στενά πλαίσια και έτσι αδυνατεί να δώσει την ενιαία ερμηνεία του κόσμου, που πρέπει να είναι το ζητούμενο.

Ο καταμερισμός της εργασίας μέσα στη διαδικασία της δουλειάς σε μία βιομηχανική μονάδα υποτιμάει τον εργαζόμενο σ' ένα εξάτμητο της μηχανής με περιορισμένη και καθορισμένη λειτουργία και με κατακερματισμένη την ακεραιότητα του ως άνθρωπος, για την παραγωγή ενός προϊόντος, που δεν το θεωρεί δικό του δημιουργήμα.

Μέσα σ' αυτό το προϊόν δεν εξαντικμενίζεται την ύπαρξή του, το νιώθει και το αισθάνεται ξένο.

Έτσι αισθάνεται αλλοτριωμένος, αποξενωμένος από αυτό το προϊόν. Για την παραγωγή ενός βιομηχανικού προϊόντος απασχολούνται πολλοί άνθρωποι, χωρίς κανέναν να διεκδικεί την πατρότητά του.

Έτσι ο δημιουργός-άνθρωπος έχει πάρει διαζύγιο από τη χαρά της δημιουργίας, εξ αιτίας του καταμερισμού της εργασίας. Είναι αποξενωμένος από το προϊόν του. Αυτό που λέγαμε κάποτε μεράκι δεν υπάρχει πλέον.

Είναι αναντίρρηση αλήθεια ότι η εξειδίκευση είναι η ταφόπλακα του ολοκληρωμένου ανθρώπου. Είναι αυτή που εκμηδενίζει και απονεκρώνει την έννοια του ολοκληρωμένου ανθρώπου.

Ο καταμερισμός της εργασίας είναι πολυεπίπεδος και πολύμορφος, που επεκτείνεται προς όλες τις κατευθύνσεις. Αυτός συνέβαλε, από το ένα μέρος, στην πρωτοφανή αύξηση της παραγωγής πλούτου για την ικανοποίηση των ανθρωπίνων αναγκών, καθώς και στην επίτευξη μεγάλων ανακαλύψεων στον επιστημονικό τομέα· όμως, από το άλλο μέρος, όξυνε τα κοινωνικά προβλήματα, με την άνιση κατανομή του πλούτου και την εμφάνιση και καθιέρωση της ατομικής ιδιοκτησίας.

Χάσμα αγεφύρωτο ανάμεσα στους ανθρώπους. Μια φούχτα ανθρώπων του παγκόσμιου πληθυσμού κατέχει την ιδιοκτησία του, πιο πάνω από τον μισό πλούτο του πλανήτη.

Αυτό το οικονομικό μοντέλο ανάπτυξης που ακολουθείται, δημιουργεί και κοινωνικά αδιέξοδα.

Άρα χρειάζεται αλλαγή, την οποία πολύ σωστά επισήμανε ο Αμερικανός καθηγητής οικονομολόγος του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ Τζ. Κ. Γκαλμπρέιτ, λέγοντας ότι «ένας οργισμένος θεός προκίσει τον καπιταλισμό με έμφυτες αντιφάσεις».

Είναι ανάγκη, επιβάλλεται, να ξεπεραστούν αυτές οι έμφυτες αντιφάσεις και οι παράλογες ταξικές θεωρήσεις και συμπεριφορές, απορρίπτοντας αυτό το οικονομικό μοντέλο ανάπτυξης, που στοχοποιεί το κέρδος με ένα άλλο, που θα ικανοποιεί τις ανθρωπίνες ανάγκες και γενικά τον άνθρωπο και όχι την παθογένεια, νοσηρότητα και το κυνήγι του ΚΕΡΔΟΥΣ.

Επί τέλους, πρέπει οι κάδοι των απορριμμάτων να μην γίνουν τα εστιάτοριά για τους αξιολύπητους, δυστυχισμένους και πάμφτωχους συνανθρώπους μας. Είθε...

Η ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ

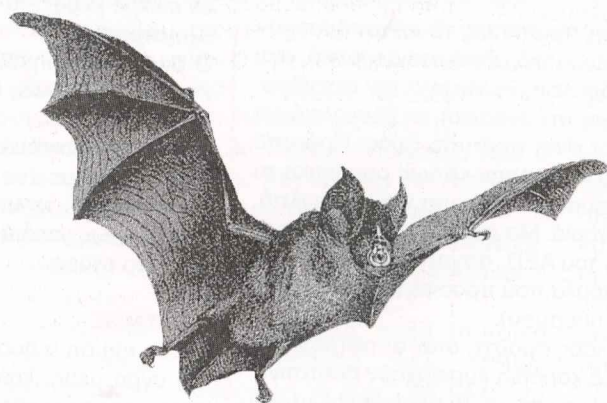
Η νυχτερίδα δεν είναι πουλί, όπως νομίζουν πολλοί, αλλά ζώο θηλαστικό. Δεν γεννάει αυγά, αλλά νεογνά. Είναι το μοναδικό ζώο που έχει τη δυνατότητα να πετάει στον αέρα, χάρις σε μια ιδιόρρυθμη πτητική μεμβράνη, η οποία συνδέει και τα τέσσερα μικρά της άκρα. Διηγάδη τα κοντά της πόδια είναι κολλημένα σ' αυτή τη μεμβράνη. Γι' αυτό άμα καθίσει κάτω δεν μπορεί να πετάξει εύκολα.

Όταν θέλει να ξεκουραστεί, πλάνεiert με τα νύχια των ποδιών της και γαντζώνεται σε κάποιο δέντρο ή σε τοίχο και κρέμεται με το κεφάλι κάτω. Έτσι περνάει την ημέρα της μέσα σε χαλάσματα και σκοτεινά σπήλαια, κι όταν νυχτώνει, βγαίνει για κυνήγι. Τρέφεται από κοινόουπια, από τις καταστροφικές των δέντρων κάμπιες κι από άλλα μικρά φτερωτά έντομα. Γεννάει 1-2 νεογνά και τα φέρει επάνω της, προσκολλημένα στο στήθος της.

Οι νυχτερίδες τον χειμώνα πέφτουν σε χειμερία νάρκη και ξυπνούν την άνοιξη. Στο διάστημα αυτό τρέφονται από το λίπος που είχαν μαζέψει το φθινόπωρο. Αν όμως ο χειμώνας είναι βαρύς και μακρύς, τα ζωάκια αυτά πεθαίνουν από την πείνα.

Τη νυχτερίδα έτυχε να η γνωρίσω από κοντά, όταν ήμουν παιδί στο χωριό. Όταν τ' ανοιξιάτικα βραδάκια μια συντροφιά παιδιών παίζαμε κλοτσσοκούφι στο χαγιάτι της εκκλησιάς, με το σούρουπο έκανε κι η νυχτερίδα την παρουσίας της.

Θυμάμαι, έκανε μερικούς εναέριους κύκλους πάνω απ' τα κεφάλια μας και μετά με τα τέσσερα άκρα της γαντζωνόταν ψηλά στον τοίχο με το κεφάλι προς τα κάτω. Μας κοίταξε κι έκοκυζε σαν ποντίκι. Πολλές φορές αφήναμε το παιχνίδι και την περιεργαζόμασταν. Δεν την πετροβολούσαμε, όπως τ' άλλα πουλιά, γιατί, όπως μας έλεγαν οι γιαγιάδες μας, ήταν ιερό ζωάκι.

Πρόληψης και παραδόςης για τη νυχτερίδα

Μια λαϊκή παράδοση μάς διηγείται τα εξής: Πρώτα η νυχτερίδα ήταν ποντικός. Μια μέρα είχε μπει μέσα σε μια εκκλησιά και στην άκρη του ιερού είχε δει ένα αντίδωρο πεσμένο καταγής. Και όχι μόνο δεν το 'φαγε, αλλά το πήρε από κάτω προσεκτικά κι το κράτησε για φυλαχτό.

Για την τόση ευλάβεια που επιδείξε ο ποντικός για το αντίδωρο, ο Θεός του χάρισε φτερά, για να σηκώσει ψηλότερα το αντίδωρο και να το πηγαίνει στους ουρανούς.

Ο δε ποιητής Γεώργιος Βιζυηνός έγραψε σ' ένα παλιό σχολικό βιβλίο τους εξής στίχους:

«Χθες ακόμη η νυχτερίδα ποντικός με την ουρά έψαχνε και παρ' ελπίδα που τα βρήκε τα φτερά στην εκκλησία εμπήκε και στην άκρη του ιερού, το αντίδωρο ευρήκε. Με τον τρόπο του σταυρού και με φόβο Θεού τρέχει και το παίρνει από τη γη και για αγιασμό το έχει κι όχι για φαί. Και η ευλάβεια η τόση κι ο ευσεβής της νους τα φτερά τής έχουν δώσει και την πάν' στους ουρανούς».

Μια πρόληψη λέει τα εξής για τη νυχτερίδα:

Αν ένας σκοτώσει νυχτερίδα και της αφαιρέσει ένα ορισμένο κοκκαλάκι και το έχει επάνω του μπορεί να έχει επιτυχίες σε διάφορες δουλειές του. Π.χ. αν κάποιος νέος προσελκύει εύκολα τις κοπέλες, λένε ότι αυτός έχει το κοκκαλάκι της νυχτερίδας. Και παρά την πρόληψη αυτή δεν κυνηγείται η νυχτερίδα από τους ανθρώπους, αλλά από την κουκουβάγια, το κουνάβι και τη γάτα.

Ο λαός πλάθει μέσα στα όνειρα του κόσμου καλύτερους από τούτον τον πεζό, όπου ζει και βασιλεύεται.

Γιάννης Βλαχογιάννης

Πλάθει και ποθεί και κυνηγάει τους κόσμους αυτούς μ' όποιον τρόπο μπορεί. Όσο κι αν βλέπεις να περνούν τα χρόνια το «ίδια πάντα κι απaráλλαχτα», όσο κι αν αναγκάζεται να ομολογεί πως «κάθε πέρας και καλύτερα», κρατάει πάντα τις ελπίδες του γερές για τα μελλοντικά, και κυνηγάει το καλύτερο και περιμένει...

Τούτες τις μέρες της Καινούριας Χρονιάς, που όλα, λέει κι αλλάζουν μέσα στη φύση που ο γέρο-Χρόνος σταματάει το βήμα του βαρύς, και πιάνει Νιός απ' την αρχή το δρόμο της ζωής, που οι μέρες μεγαλώνουνε χαρούμενα κι οι νύχτες φέγγουν μαγικά, που ζαυμολούνται τα δαιμονικά και τα λογής τελάνια πάνω στη γη, που ανοίγουν οι Ουρανοί κι ακούονται οι δεήσεις των ανθρώπων που οι Άγιοι κατεβαίνουν γλυκομίλητοι και κουβεντιάζουν με τα ζα στους στάβλους των χωριών, βρίσκει ο λαός την ώρα ν' αναζητήσει μουσικά την Τύχη του, ν' αντικριστεί μαζί της, να της αρπάξει το χαμόγελο και την αγάπη, να τονωθεί και να τραβήξει μ' άλλο κέφι της ζωής του το δρόμο.

Μοίρα και Τύχη, δυο Θεότητες το ίδιο σοβαρές, το ίδιο λατρεμένες από το λαό με φόβο και μ' ελπίδα! Η πρώτη έχει «από γεννησιμιού» κολλήσει πάνω μας και μας έχει γράψει τέτοια ή τέτοια τη ζωή. Μας συντροφεύει σαν ατσόφασα, βαρνέει πάνω μας λες κληρονομημένη, μας δένει με τους συνανθρώπους μας, μίζερα τις πιο πολλές φορές και κουραστικά.

Σαν τον κατάδικο φονιά η Μοίρα μου με κρίνει τούτον τον κόσμο να χαρώ μιαν ώρα δε μ' αφήνει.
Η άλλη είναι μακριά από μας, μα είναι πλούσια και χαρούμενη και προσήιτη, αν τη ζητήσουμε μ' επιμονή, αν την κυνηγήσουμε με κόπο και μ' εξυπνάδα... Ο λαός -χρόνια τώρα, με την παράδοση και τη λαχτάρα- έχει μάθει καλά τα τερίπια του κυνηγιού της Τύχης, τα μουσικά για το κάλεσμα και τη φιλία της. Κι αν δεν το καταφέρει να τη φέρει κοντά του από μονάχη της, βάνει σ' ενέργεια άλλους τρόπους μαγικούς, που την κάνουν, λέει, θέλοντας και μη να του χαρίσει, έστω και για μια χρονιά, την ευτυχία. Τι τραγικό! Λες, κι είναι τόσο εύκολο το ζήτημα!

Πώς να περάσω Ανατολή, πώς να περάσω Δύση, να πα να βρω την Τύχη μου, να με παρηγορήσει;
Σηκώνει τα παιδιά της από τα χαράματα η νοικοκυρά, τα πλένει, τα φρεσκολάζει, τα καμαρώνει παστρικά και ροδοκόκκινα να 'ναι καλά να ζυπνάνε έτσι χαρούμενα και γερά όλον το χρόνο. Βάζει το γιο του ο πατέρας να δουλέψει από πρωί την τέχνη του, ν' ανοίξει ένα βιβλίο, να διαβάσει λίγο να γίνει προκομμένος μέσα στη χρονιά, όχι τεμπέλης κι άπραγος δίχως γνώση.

Ο κάθε νοικοκυριός σήμερα, έχει δεν έχει, θα βάλει όλα του τα δαντά να τα βολέψει πλούσιονόραχα, να φάνε τα παιδιά του και τα ζώα άφθονα και αρχοντικά. Χαρούμενοι όλοι τους μπρος στ' αγαθά τους, πρέπει να περάσουν τούτην την «χρονιάρα» μέρα ευχαριστημένοι. Δεν πρέπει να γκρινιάζουν, δεν πρέπει να πικραθούν, δεν πρέπει να πεινάσουν. Να μη μελετήσουν καν τις λέξεις τις κακές -φτώχεια, κρίση, φυλακή, ξυπολισιά, ψύλλοι, περονόσπορος, χητικό, θανατικό- που όλον τον χρόνο τους βασανίζουν. Σήμερα, μελέτανε μόνο το καλό. Ποιος ξέρει! Μπορεί η Τύχη να ξεγελαστεί και να το πάρει απόφαση, πως μπήκε πια στο σπίτι τους η γεια κι η καλοπέραση.

Με κάτι τέτοια η τύχη ξεπλανιέται σίγουρα, κι έρχεται η βεστροβήνη κοντά μας. Ας μη μας κοίταξε στα χρόνια που περάσανε. Φέτος γε γίνεται, θα μας γελάσει μ' όλη της τη καρδιά. Ο λαός πιστεύει πάντα στο καλό κι είναι αισιόδοξος, σαν μικροπαίδι.

Τι κι αν η φτώχεια κι η μίζερα στοργυλοκάθονται αζετόπιστες στο σπτικό μας; Τι κι αν οι πόλεμοι και τα κυνηγήτα ρημάζουν τα χωριά και τα χωράφια του; Τι κι αν ο θάνατος θερίζει αλύττητα κάθε χρόνο τόσους και τόσους από κείνους που τους έκαμαν «καλό ποδαρικό», που τους ευχήθηκαν «καλή χρονιά», που οι ίδιοι δεν παράλειψαν κανένα από τα «πρέπει» της πρωτοχρονιάτικης παράδοσης και της συνήθειας! Ο λαός δεν θέλει

Πρωτοχρονιάτικα έθιμα... Της τύχης το κυνηγητό

να προσέχει τούτες τις αναποδιές κι αν τις σκεφτεί, τις γράφει στο παθητικό του χρόνου που έφυγε, του «γρουσουζή» κι «αγύριστου», ή τις αποδίνει στη βούληση του θεού.

Η Τύχη μου μ' ενείρεψε να μην τζή χαλώμαι, γιατί μου τάδωκε ο Θεός, κι ας μην παραπονούμαι.

Ο Άι-Βασίλης ποτέ δεν έρχεται κατσούφης και φτωχικός. Κρατάει ένα σωρό καλούδια στα χέρια του, κι είναι σ' όλα του καρποφόρος και βλαστερός...

Και το ραβδί του ήτουν ξερό, χλωρούς βλαστούς επέτα, κι επάνω απ' τσου χλωρούς βλαστούς πουλάκια κελαιδούσαν.

Γι' αυτό, κι αν του ζητήσουμε να μας βοηθήσει στο κυνηγητό της Τύχης, δεν θα μας αρνηθεί:

-Άι-Βασίλη αγαθέ, πρωτολειτούργητε, καλέ, ανέβα στην έρημο, κατέβα στην έρημο, εκεί 'ναι οι μοίρες των Μοιρών, λούζονται, χτενίζονται, λουτροκοπανίζονται.

Αν είναι κι η δική μου Μοίρα, να μη λουσεται να μη σταθεί, να μη λουτροκοπανιέται. Αν στέκαται, να περπατεί αν κέταται να ράνει να σκιάει όρη και βουνά να 'ρτει να με μοιράνει.

Γύρω στα «πλούτη», στην «υγεία» και, στον «έρωτα» -τρία αγαθά, που δεν τα χάρχει πλατιά ο λαός- στρέφονται τούτες τις μέρες οι ευχές κι ελπίδες του. Τα κυνηγάει μέρα νύχτα, μήπως προφτάσει να πετύχει ένα κομμάτι τους, το πρώτο, το αρχικό, που θα του φέρει σίγουρα και τη σειρά από τ' άλλα. Τα κυνηγάει στα παιχνίδια και στις τράπουλες, στα συναπτατήματα και στα ποδαρικά, στα ζόρκια και στα μαντέματα, στ' αγαποβότανα και στους κληδόνους.

Το φλουρί που θα κρύψουμε μέσα στην πίτα της πρωτοχρονιάς, θα 'ναι στα χέρια της Τύχης το πιο λαμπρό σημάδι για να δείξει την προτίμησή της. Ο «τυχερός» θα 'ναι αλη-

θινά πολύ καλότυχος, αφού θα έχει το κέφι ανεπιφύλαχτο, να ξαναρχίσει τη ζωή του με προσδοκίες. Το κέρδιμα στα χαρτιά θα 'ναι το πιο φιλικό πρώτο δώρο, αφού πλούσια τη θέλουμε πάντα την Τύχη μας να 'ρχεται:

Και πες της Τύχης να ρτει κι αδειανά μην έρτει, νάρτει φορτωμένη άσπρα, κόκκινα, και χρυσά βενετικά».

(Κυπριακό)
Τα κορίτσια πάλι ποθοπλάνταχτα, μα και μαραζωμένα απ' την απαντοχή, ρωτάνε, όλο ρωτάνε τον Καθρέφτη και τον Λέρα και την Φωτιά και το Λιόφραλο και τα Όνειρα και την Κουλούρα, για τον αγαπημένο τους:

Παίξε και φανέρωσε και σταυριδοκόπησε, αν μ' αγαπάς.

(Κυπριακό)
Ο ίδιος ο ανθρώπινος καημός, που γέννησε πανταύκι και πάντα στους λαούς τις πιο πωλάες συνήθειες, ο πόθος μιας καλύτερης ζωής, ο φόβος του αγνώστου, η ανάγκη κάποιας αλλαγής, η ελπίδα κι η πίστη για το καλύτερο -κυβερνάει και τούτες τις μέρες κάθε πίστη, κάθε πρόληψη, κάθε πράξη και έθιμο και του δικού μας λαού. Μα η Τύχη είναι θεότητα αυστηρή, και θέλει απ' τον καθένα για το κάθε αήθημα, ξεχωριστή εθιμοτυπία:

«Την πίπα σου θα φάξεις για το σπίτι σου, πρέπει τ' αλάτι να 'ναι απ' το γιάλο, τ' αλεύρι πρωταλεωμένο. Θα την σταυρώσεις τρεις φορές, πριν τη ζυμώσεις, κι όσο φτιάχνεται και ψήνεται, κακό δε θα 'βγει από το στόμα σου. Και σαν την ετοιμάσει, θα την βάλεις μέσα σ' ένα πιάτο κάστρο, ρίχνοντας στάρι γύρω. Και στο στάρι, μέσα θα στήσεις ένα κέρι αναμμένο κι ένα μουσκάκι κρασί. Κι όλα έτσι μαζί, θα τ' απηλώσεις στη δεξιά γωνιά του σπιτιού, να ξεφυγήσουν, θα περάσει ο Άι-Βασίλης από και θα σου τη βλογήσει μαζί με το σπίτι». (Κύπρος).

«Κι εσύ κορίτσι, που θέλεις να ονειρευτείς στον ύπνο σου αν θα πάρεις πλούσιον άντρα ή φτωχό, κρύψε κρυφά, χωρίς κανέναν να σε δει, την πρώτη σου μουσικά από τη Βασιλόπιτα του τραπέζιού. Και σαν κλειστείς μονάχη σου στην κάμαρα σου, άλειψέ την με μέλι και με βούτυρο, άνοιξε το παράθυρο που βλέπει

κατά το Βοριά, και στάσου εκεί, την ώρα τα μεσάνυχτα, και πες:

Ω Γενάρη, Καλαντάρη, και καλά καλαντισμένε, εκεί σης Άκριες που θα πας, κι εκεί που θα γυρίσεις εκεί 'ναι οι Μοίρες των Μοιρών και η δική μου Μοίρα αν είναι πλούσια και καλή, πες της να ρθει να μ' εύρει, αν είναι και πεντάφωτη, πάλι ναρθεί να μ' εύρει.

Κοιμήσου ύστερα, με τη μουσικά αφημένη στο παράθυρο, και θα δεις στον ύπνο σου αυτό που ευχθήκες».

- Αν θέλει κι ο μαγαζάτορας να πάνε ολοχρονίς καλά οι δουλειές του, ας ανοίξει από πρώι το μαγαζί του, έτοιμο και καθαρό, κι ας περιμένει τον πελάτη, δίχως να κοιτάει κατά την πόρτα. Και τα πρώτα λεφτά που θα πάρει, ας τα περάσει τρεις φορές από τα γένα του, λέγοντας ευχές. Κι ύστερα ας δεχτεί τον κόσμο πρόσχαρα, ας κερνάει όλους πλουσιονόραχα και δίχως πληρωμή. (Πόντος). Όλα καλοσυνέουν σήμερα, όλοι αγαπιούνται, όλοι ξεχνάνε τις κακιές και τις έχθρες της περασμένης χρονιάς. Δεν θέλει δα πολύ ο λαϊκός άνθρωπος ν' αγαπήσει και να γίνει καλός με τους συγχωριανούς του.. Τα πανηγύρια και τα γλένια του ήτανε πάντα αφορμές για μόνιασμα.

Σπάνια, κι από ξένα εμπόδια, δεν έδωκε χέρι αδερφικό στον εχθρό του, τούτες τις μέρες της Πρωτοχρονιάς ή την Πασχαλιά. Όλοι κι χωριανοί μαζεύονταν και γυρνάνε ένα -ένα τα σπίτια του χωριού, κι εύχονται και πίνουν και γλεντοκοπούν. Όλοι φαίνονται ευτυχισμένοι και χαρούμενοι.

Έτσι κυλάνε οι μέρες και τα χρόνια, κι οι πρωτοχρονιές όλων μας και του λαού, που εκείνος δεν ζητάει πολλά πράγματα από τη ζωή.

Πολύχρονος θέλει να 'ναι, για να την παρακολουθεί. Γερός για να τη χαίρεται. Κάπως πλούσιος, για να τη ζει ανθρωπινά. Απλά πράγματα, που είναι τόσο εύκολα, όσο και δικαιωματικά του είναι.

Γατί, αν τον αφήσουν ήσυχο, μπορεί να τα 'χει. Και τότε θα μπορεί χαρούμενος να κυνηγάει την Τύχη, όχι έτσι ζητιανίστικα, με αγωνία κι αγκομαχητό, αλλά ήρεμα, φιλοσοφικά, πολιτισμένα. Όσο πιο λίγες θα είναι οι ανάγκες του, τόσο ελαφρότερα θα κυνηγάει την Τύχη.

ΔΙΑΤΡΟΦΗ & ΥΓΕΙΑ

Για να κάνετε τα ψώνια στο σούπερ μάρκετ, μια εύκολη, γρήγορη αλλά ταυτόχρονα και ευχάριστη διαδικασία, θα ήταν χρήσιμο να έχετε τη λίστα με τη ψώνια της εβδομάδας. Με τη βοήθεια αυτής της λίστας θα αγοράζετε τις πραγματικά απαραίτητες τροφές, χωρίς να υπάρχει κίνδυνος να ψωνίσετε παρορμητικά τροφές με πολλά λιπαρά και ζάχαρη.

Προσπαθήστε να είστε συνεπείς με τη λίστα των ψώνιων και να μην αγοράζετε τίποτα εκτός λίστας. Έτσι έχετε δύο οφέλη: Βάζετε στο σπίτι σας μόνο τροφές με αυξημένη θρεπτική αξία που είναι ωφέλιμες για όλη την οικογένεια και διατηρείτε τον προϋπολογισμό των ψώνιων του σούπερ μάρκετ στα επίπεδα που εσείς θέλετε χωρίς να ανεβαίνει με αυθόρμητες αγορές.

Για να σας διευκολύνουμε με τις επιλογές σας στο σούπερ μάρκετ, σας δίνουμε μερικές απλές συμβουλές:

■ Τα φρέσκα φρούτα και λαχανικά θα πρέπει να αποτελούν το μεγαλύτερο μέρος της λίστας με τα είδη μαγειρικής, διότι είναι πλούσια σε βιταμίνες και ιχνοστοιχεία. Μόλις τα 2/5 αυτής της λίστας θα μπορούσαν να είναι κατεψυγμένα φρούτα ή λαχανικά ή κονσέρβες. Για να έχετε πρόσληψη όλων των θρεπτικών συστατικών, καλό θα ήταν να επιλέγεται τα φρούτα και τα λαχανικά όλων των χρωμάτων, π.χ. και πράσινα όπως το μαρούλι και πορτοκαλί όπως το καρότο κ.λπ.

■ Τα περισσότερα προϊόντα δημητριακών και σπόρων θα πρέπει να είναι ολικής άλεσης και όχι από αποψωμένο αλεύρι. Επιλέξτε μακαρόνια, ρύζι, ψωμί και δημητριακά πρυνού ολικής άλεσης.

■ Το μεγαλύτερο μέρος των επιλογών σε ζωική πρωτεΐνη θα πρέπει να προέρχεται από ψάρι, κοτόπουλο και άπαχο κόκκινο κρέας. Τα αυγά, τα όσπρια και οι ξηροί καρποί είναι επίσης πλούσιες πηγές πρωτεΐνης. Αποφύγετε τα κατεψυγμένα παναρισμένα σκευάσματα κοτόπουλου, κρέατος ή χοιρινού, γιατί συνήθως είναι πλούσια σε αλάτι και λιπαρά.

■ Οι υγρές τροφές θα πρέπει να είναι κυρίως το γάλα, οι χυμοί χωρίς ζάχαρη και το πράσινο τσάι. Αποφύγετε την υπερκατανάλωση αεριοχών ποτών, νέκταρ και αλκοόλ.

■ Να είστε προσεκτικοί με τις έτοι

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ & ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Γράφει ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΕΡΓΙΑΝΝΗΣ

Η ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΣΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Το δικαίωμα γνώσεως των διοικητικών εγγράφων είναι λογικό επακόλουθο του συνταγματικού δικαιώματος των πολιτών.

Το δικαίωμα γνώσεως των διοικητικών εγγράφων περιλαμβάνει την επιτόπια μελέτη και την χορήγηση αντιγράφων.

Ο πολίτης που ασκεί το δικαίωμα γνώσεως των διοικητικών εγγράφων δεν έχει υποχρέωση να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους ζητά την άσκηση του δικαιώματός του. Δεν απαιτείται δηλαδή η θεμελίωση εννόμου συμφέροντος, που είναι απαραίτητο, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 902 και 903 του Αστικού Κώδικα.

Οι Δημόσιες Υπηρεσίες, τα ΝΠΔΔ, οι ΟΤΑ και λοιποί φορείς του Δημοσίου Τομέα, υποχρεούνται να απαντούν οριστικά στα αιτήματα των πολιτών (φυσικών ή νομικών προσώπων, ημεδαπών ή αλλοδαπών) και να διεκπεραιώνουν τις υποθέσεις τους μέσα σε χρονικό διάστημα 60 ημερών.

Πληροφορίες, πιστοποιητικά, δικαιολογητικά και βεβαιώσεις δίνονται αμέσως και πάντως δεν καθυστερούν παραπάνω από 10 ημέρες. Η προθεσμία αυτή αρχίζει από την υποβολή του αιτήματος στην αρμόδια Υπηρεσία. Εάν το αίτημα υποβληθεί σε αναρμόδια Υπηρεσία, αυτή υποχρεούται εντός 5 ημερών να το διαβιβάσει στην αρμόδια Υπηρεσία και να γνωστοποιήσει αυτό στον ενδιαφερόμενο.

Σε περίπτωση που δεν τηρούνται οι ανωτέρω προθεσμίες καταβάλλεται από τον οικείο φορέα στον αιτούντα πολίτη, ανεξάρτητα από το δικαίωμά του για αποζημίωση, κατά τις σχετικές περί αστικής ευθύνης διατάξεις, χρηματικό ποσό από 5.000 έως 200.000 δρχ, το ύψος του οποίου καθορίζεται από την Ειδική Επιτροπή Εφαρμογής των ανωτέρω διατάξεων.

Για να επέλθει βελτίωση των σχέσεων κράτους-πολίτη θα πρέπει να αλλάξει ριζικά η νοοτροπία και η συμπεριφορά των αρμοδίων έναντι των πολιτών. Η αυταρχική και φασίζουσα νοοτροπία των αρμοδίων έναντι των πολιτών και όχι υπηκόων, είναι επιεικώς απαράδεκτη. Και τούτο διότι δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι σύμφωνα με το δημοκρατικό μας πολίτευμα, από τον κυρίαρχο λαό πηγάζουν όλες οι εξουσίες (άρθρο 1 παρ. 3 του Συντάγματος) και ότι οι υπάλληλοι και οι κατ' επιφάση αρχοντάδες είναι υπηρέτες των πολιτών.

Ο ημέτερος «βλαχοδήμαρχος» αποφεύγει σαν ο διάβολος το λιβάδι να συνταχθεί με τα κελεύσματα του νόμου σε παρόμοια αιτήματα. Τόση «χοντροπετσιά γαϊδουρινή» δεν έχει επιδείξει μέχρι σήμερα άλλος. Φαίνεται ότι η θητεία του στα ιταλικά δρώμενα τον οδήγησε στη θρασύτητα και στην «αλκαπόνικη» λειτουργία. Νομίζει ότι μπορεί να περιφρονεί τους νόμους ατιμωρητή. Νομίζει ότι μπορεί να παραμυθιάζει τους πάντες με πινάκια φακής. Υπολογίζει βέβαια χωρίς τον ξενοδόχο. Οι πολίτες αργά ή γρήγορα θα αντιληφθούν τη λειτουργία του και την ιδιτελή συμπεριφορά του και δεν θα του χαριστούν. Θα μείνει στην ιστορία ως ο μεγαλύτερος καταχραστής της εμπιστοσύνης των και όχι μόνο.

Αυτόν τον αυτοδιοικητικό ταγό να τον χαιρόνται οι περιφερειακές αρχές, οι κατά νόμον ελεγκτικές αρχές και οι πολιτικές αρχές. Είναι το αγκάλισμα της καλής λειτουργίας του δημοσίου.

ΕΝΕΡΓΟΥΜΕΝΑ HIS MASTER VOICE

Στην αποκλειστική υπηρεσία του τοπικού «μουχτάρη» ετέθη ο αποδοκιμασθείς από το εκλογικό σώμα, πρώην μόνιμος αντιδήμαρχος και εσχάτως πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου του αλήστου μνήμης Δήμου Κομποτίου.

Ζευγάρι-κλωνάρι πορεύονται σε ερεβώδες σκηνικό ο δυο αντάμα. Δεν θα μπορούσε να χωριστούν από τον «μαύρο μπουφέ» της διαχείρισης. Ο καλός και ο κακός, πλην άσχημος, θα συνεχίσουν να γεύονται την εξουσία και τα συνεπακόλουθά της.

Με την θεραπευτική γραφίδα του στο εξωνημένο έντυπο της Αδελφότητας Κομποταίων, επεχείρησε το μεγάλο κόλπο στηρίζοντας του «νεοσκουφά».

Σπιλώνοντας κάθε συντοπίτη, που αξιολογώντας την πορεία τους στα κοινά, ήχθησαν στο συμπέρασμα να εναντιωθούν στη μέχρι τούδε πρακτική της κακοδιαχείρισης και αδιαφάνειας, σαν άλλοι «πολιορκητικοί κριοί» επεχείρησαν εξουθένωση και μυκτηρισμούς ανεπιτήρητους κατά πάντων.

Δεν δίστασαν να διασύρουν υπολήψεις αδιακρίτως, όχι μόνο εναντίον υποψηφίων, αλλά, και το χειρότερο, εναντίον απλών ψηφοφόρων και καταστηματαρχών. Δεν έχει σημασία αν οι συναπαρτιζόντες το ΔΣ της Αδελφότητας Κομποταίων περιήρχοντο τα ρύμας και τα οδούς, ζητώντας συγγνώμη για λογαριασμό των διχαστικών αρθρογράφων τους.

Για τους δικούς μας χωριανούς, σε σχόλιο με τίτλο «Σελαδίτες», ο διαφωτιστής της επταετίας αναφέρθηκε υποτιμητικά και πρόστυχα. Χλεύασε ανθρώπους και παράγοντες κατά τρόπο αδίστακτο, έστω και αν μέχρι πρότινος ήταν τακίμια. Με την ολοκληρωτική του διάθεση δεν επέτρεπε ο οιοσδήποτε να έχει άλλη επιλογή. Τελικά, ο ίδιος δεν διεσώθη και για να δικαιολογηθεί επιστράτευσε ακόμη και τη διαφορά στήθους με σαφή υπονοούμενο. Αυτά για τον ένα Καππαδόκη.

Ο άλλος, κρυπτόμενος, δεν εξαχρείωσε μόνο τη συνείδηση των χωριανών. Εξαχρείωσε ακόμη και τη σιωπή του για κρίσιμα θέματα. Η προσδοκία ορισμένων «τελάληδων» των καφενείων για υπεσχρημένα προσωπικά ωφελήματα, τους οδήγησε στον απόλυτο εξανδραποδισμό.

Αυτοί οι ιδιοτελείς έγιναν οι βραχίονες του εξανδραποδισμού όλων των χωριών. Αυτά τα ιδιοτελή μορμολύκεια, που βίωσαν λάθρα, βαρύνονται για την καθημερινή εκποίηση των ιερών και οσίων, με βάση το προσωπικό τους συμφέρον. Συμμαχούν ακόμη και με τον διάβολο, προκειμένου να έχουν την αίσθηση ότι συγκυβερνούν.

Θα έρθει ο καιρός να εισπράξουν τα επίχειρα των συμπεριφορών και ενεργειών τους. Όταν χρειαστεί οι αδίστακτοι ταγοί θα τους πατήσουν στον λαιμό, όπως κάνουν και τώρα. Άλλη αντιμετώπιση δεν πρέπει να περιμένουν, ούτε και μικροεκδουλεύσεις.

ΧΥΤΑ ΑΡΤΑΣ

Με ηρωική προσπάθεια ο τ. δήμαρχος Βλαχέρνας κ. Νικ. Κέφης παρεχώρησε σημαντική δημοτική έκταση για δημιουργία του ΧΥΤΑ Άρτας. Μετά από χίλιες μύριες διακυμάνσεις και δυσθεώρητες κρατικές δαπάνες παρεδόθη σε λειτουργία και άρχισε η υγειονομική ταφή απορριμμάτων. Πρόεδρος του Φορέα εξέλεξε ο δήμαρχος Κομποτίου κ. Ευσ. Γιαννούλης.

Αφού προμηθεύτηκε σημαντικό μηχανολογικό εξοπλισμό και προσέλαβε το απαιτούμενο προσωπικό αποφάσισε ότι η διαχείριση έπρεπε να ανατεθεί σε ιδιωτική εταιρεία. Σε αυτή τη μεθόδευση δεν αντέδρασε κανένας. Μόνο υπήρξε μια υποτονική αντίδραση από κάποια συνδικαλιστική οργάνωση και μια δημόσια καταγγελτική ανακοίνωση από τη Ν.Ε. του ΚΚΕ Άρτας. Πέραν τούτων ουδέν.

Η διοίκηση του ΧΥΤΑ κατέληξε στην ανάθεση της διαχείρισης των σκουπιδιών στην εταιρεία «Μεσόγειος» αν δεν κάνω λάθος αντί ποσό 35 ευρώ τον τόνο. Δεν υπήρξε διεξοδική αναζήτηση συμφερότερης λύσης και έτσι οι δημότες δήμων της Άρτας επιβαρύνονται με σημαντικό τέλος για τα σκουπίδια.

Η διαχείριση γενικά των σκουπιδιών είναι χρυσοφόρα για εταιρείες. Στην Ιταλία οι επιχειρήσεις αυτές πέρασαν στα χέρια της μαφίας. Στην Ελλάδα είναι στα χέρια μεγαλοεργολάβων. Έλληνες επιχειρηματίες του είδους επεκτείνουν παρόμοιες δραστηριότητες ακόμη και στη Ρωσία.

Ο δεύτερος ΧΥΤΑ στην Ήπειρο είναι αυτός του Καρβουναρίου Θεσπρωτίας. Και αυτός δόθηκε σε ιδιώτη αντί ποσού 19 ευρώ τον τόνο. Περίπου στο μισό σε σύγκριση με αυτόν της Άρτας. Καλά δεν προβληματίστηκε κανένας για τις διαφορές; Είναι τυχαίο; Με αυτές τις διαφορές είναι οι αρμόδιοι διατεθειμένοι να αναδιαπραγματευτούν το τέλος ανά τόνο;

Είναι πολλά τα λεφτά παλικάρια μου για να το περνάμε ντούκου. Ο παλιός περιφερειάρχης εκφράστηκε γι αυτή τη λεόντεια σύμβαση. Ο σημερινός θα θελήσει να ανοίξει αυτό το θέμα ψάχνοντας τα πάντα επιστρατεύοντας τις κατά νόμον αρμόδιες αρχές; Θα ανοίξει ο φάκελος του ΧΥΤΑ;

Πέραν των παραπάνω επισημάνσεων μπορούν να μας ενημερώσουν οι αρμόδιοι εάν στο χώρο του ΧΥΤΑ εναποτίθεται η λυματολάσπη του βιολογικού Άρτας, η λυματολάσπη του βιολογικού της ΙΟΝ και παραπροϊόντα από πτηνοσφαγεία;

Εάν συμβαίνουν τα ανωτέρω ποιος επιτρέπει και με ποιο αντίκρισμα την παραβίαση του νόμου;

Για να συμβαίνουν αυτά, εάν βέβαια συμβαίνουν έπρεπε να ελεγχθεί η πρόσληψη εμπιστών υπαλλήλων. Στο ΧΥΤΑ Άρτας υπηρετεί ή δεν υπηρετεί στενός συγγενής του προέδρου; Είναι νόμιμη η αρχική πρόσληψή του και η τωρινή ανανέωση της συμβάσεώς του; Τι έχει να μας πει ο επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου Άρτας; Υπάρχει ή παραβιάστηκε η νομιμότητα;

Με δεδομένο ότι ο ΧΥΤΑ γεινιάζει με το φράγμα Πουρναρίου και οι σχεδιασμοί σκοπεύουν να υδρεύσουν το σύνολο των κατοίκων της Άρτας και των χωριών από αυτό το νερό μπορούν να μας διαβεβαιώσουν οι Επιθεωρητές Περιβάλλοντος για την ενδεχόμενη ρύπανση από τοξικούς ρύπους που ελαφρά τη καρδία και δεν μπορούμε να γνωρίζουμε με ποιο κίνητρο, επιτρέπουν κάποιοι επιτήδριοι υπεύθυνοι να εναποτίθενται εκεί;

Για τον μηχανολογικό εξοπλισμό του ΧΥΤΑ που χρησιμοποιεί η ιδιωτική εταιρεία υπάρχει μίσθωση ή τον χρησιμοποιεί δωρεάν; Εάν υπάρχει μίσθωση, ποιος τον μισθώνει και πού πάνε τα όβολα;

ΣΙΓΗ ΙΧΘΥΟΣ ΑΠΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥΣ «ΑΓΑΔΕΣ»

Οι αναγνώστες της εφημερίδας μας θα έχουν αντιληφθεί αρκούτως πως ο υπεύθυνος δήμαρχος δεν ανταποκρίνεται στις παρατηρήσεις και τα σχόλιά μας. Προκρίνει τη σιωπή. Αυτό τον συμφέρει προκειμένου να πράξει στον περίγυρό του και τα «παπαγαλάκια» του ότι η εφημερίδα τον κακολογεί για τα πεπραγμένα του.

Δεν μας δίνει τα πρακτικά συνεδριάσεως του Δημοτικού Συμβουλίου κατά τρόπο παράνομο και καταχρηστικό, επειδή δεν θέλει να δούμε τις δραστηριότητές του συνολικά.

Δεν απαντά για την μεγαλύτερη και για την πιο μαύρη και πολυετή μίσθωση δημοτικής εκτάσεως και δεν δίδει στη δημοσιότητα το μισθωτήριο συμβόλαιο και τα παραστατικά

(εξτρέ) εισπράξεως του μισθώματος ενώ παράλληλα παραμυθιάζονται οι δημότες για το δήθεν υψηλό μίσθωμα που πέτυχε ο «αλαζόνας» του τόπου.

Δεν απαντά για τη διαχείριση της Αναπτυξιακής Δημοτικής Επιχείρησης, από την οποία όπως προέκυψε με χρήση «μαϊμούδων» αποδείξεων υπεξαιρείται ο Φ.Π.Α. που πρέπει να αποδίδεται στο κράτος και δεν φαίνεται πουθενά η εισπραξη της αποκομιδής των βοθρολυμάτων.

Δεν απαντά ξεκάθαρα για τη δίκαια κατανομή των οικονομικών πόρων στα δημοτικά διαμερίσματα.

Δεν επιμελείται και δεν απαντά για την καταστρατήγηση του πολεοδομικού σχεδίου Σελλάδων. Συνεργαζόμενος με επιόρκους και επιλήσμονες του χρέους και του καθήκοντος δημοσίους υπαλλήλους και αρμοδίους τεχνικούς παραχωρεί τμήματα δημοτικών χώρων σε παρόδιους ιδιοκτήτες προκειμένου να αποκρυσθύνουν αυθαίρετες κατασκευές φίλων του.

Επιτρέπει καταλήψεις δημοσίων δρόμων εξ ολοκλήρου από φίλα προσκείμενους άπληστους καταπατητές. Κάνει πολιτική στις διανοίξεις οδών και γενικά κάνει ένα παιχνίδι με αυτούς τους παρόδιους ιδιοκτήτες και τους εργολάβους που αναλαμβάνουν έργα με απευθείας αναθέσεις.

Δεν θα παραλείψουμε να αναφερθούμε στις ψευδείς πιστοποιήσεις του, προκειμένου να αναβαθμιστούν υπάλληλοι του περιγύρου επιρροής του. Επιθυμεί να πλαισιώνεται από «μουτζαχεντίν» στις καλοσύνες του.

Είναι καιρός να λειτουργήσει σύμφωνα με τους νόμους. Δεν μπορεί με μια τέτοια συμπεριφορά να διακηρύσσει ότι εγκαθιστά Δήμο φιλικό στον πολίτη.

Πιστεύουμε ότι εγκαθιστά «τιμάριο» βοϊβόντα αισχίστου είδους, χρησιμοποιώντας μισθάρνους τρωκτικά του δημοτικού χρήματος. Εδώ είμαστε και θα επανέλθουμε. Η σιγή ιχθύος, και μάλιστα «χάνου», δεν τον συμφέρει.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΜΕΙΛΙΚΤΗ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΧΟΡΗΓΟ

Στη διαδρομή του χρόνου της ιστορικής μνήμης του τόπου μας, χαρακτηριστικοί και γενναίοι συντοπίτες μας θυσιάστηκαν χωρίς ιδιοτέλεια, συμβάλλοντας στην πολύτιμη κληρονομιά του τόπου. Κάποιοι άλλοι, όμως, στεγασμένοι και σιτιζόμενοι από το κοινό των δημοτών, με δόλια μέσα, αθήνη και αλήτικο λόγο, επιβεβαιώνουν την αδιάφανη, ιδιοτελή και αρπακτική συμπεριφορά.

Δυστυχώς, εξέρχονται του έρκους των οδόντων τους δυσώδεις χαρακτηρισμοί, που υπογραμμίζουν την έλλειψη ήθους και γενικότερης συγκρότησης. Το κακό γι' αυτούς είναι οι ύπουλες συνωμοτικές σκέψεις και τα γραφήματά τους άκνως προσπαθούν να διαστρεβλώσουν την ιστορία και την προσφορά ενός εκάστου, προκειμένου οι ίδιοι να κερδίσουν μια περιστασιακή θέση σε αυτήν και πάντα με το ανάλογο αντίπημο. Ανερευθρίαστα διατείνονται και αυτό είναι γεγονός ότι «φούσκωσαν στα λεφτά». Απέλιπεν κάθε ίχνος σεμνότητας.

Η ατιμωρησία σε διαχειριστικές λοβιτούρες δισεκατομμυρίων δραχμών οδηγεί τωρινές συμπεριφορές στα ίδια μονοπάτια. Και δεν κοκκινίζουν, μόνο συνεχίζουν να προκαλούν και να επιχειρούν να στραγγαλίσουν κάθε αντιφρονούντα, ενώ αντίθετα αυτά τα «ρετζούκλια» έπρεπε να απολογούνται με τρόπο σαφέστατο και πιστικό.

Με έωλους πυροβολισμούς από «παφλοκούμπουρα» και στρεψόδικες δικαιολογίες, δεν διασώζονται από την συντριπτική αλήθεια. Η αλήθεια είναι αμείλικτη και πάντα θριαμβεύει...

ΣΤΑ ΑΖΗΤΗΤΑ ΤΑ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΑ

Δύο χρόνια μετά την κατάργηση της επιδότησης για τα χυμοποιήσιμα πορτοκάλια, η συγκομιδή πορτοκαλιών στην Άρτα χαρακτηρίζεται ασύμφορη, χωρίς μάλιστα να υπάρχει προοπτική να ανατραπεί αυτή η κατάσταση. Αποτέλεσμα είναι χιλιάδες τόνοι πορτοκαλιών να σαπίζουν στο έδαφος ως συνέπεια και της καρπότητας που προκάλεσαν οι έντονες και συνεχείς βροχοπτώσεις του προηγούμενου διαστήματος. Όσα πορτοκάλια μάλιστα προωθούνται αγοράζονται σε εξευτελιστικές τιμές για τον παραγωγό.

ΟΚΤΩ ΔΙΟΔΙΑ ΣΤΗΝ ΙΟΝΙΑ

Αλμυρό «φιστίκι» θα πληρώνουμε το ταξίδι για την Αθήνα μέσω του Δυτικού Οδικού Άξονα-λέγε με Ιόνια- αν και όταν με το καλό ολοκληρωθεί και παραδοθεί ο δρόμος σε χρήση. Εμείς ή σίγουρα τα παιδιά μας (!) θα ταξιδεύουν άνετα και με ασφάλεια για την Πάτρα, αλλά θα είναι υποχρεωμένα να βάσουν βαθιά το χέρι στην τσέπη, γιατί σύμφωνα με την σύμβαση παραχώρησής του έργου που είναι νόμος του κράτους, στην Ιόνια Οδό προβλέπεται να λειτουργήσουν οκτώ συνολικά σταθμοί διοδίων!

Μάλιστα, όπως περιγράφεται ρητά στις συμβάσεις, οι παραχωρησιούχοι υποχρεούνται να προχωρήσουν στην κατασκευή όλων των προβλεπόμενων μετωπικών σταθμών, ενώ τους δίνεται η ευχέρεια να κατασκευάσουν όσους πλευρικούς θελήσουν!

Στον άξονα Κεντρικής Ελλάδας, τον γνωστό Ε65 από την άλλη, που καταλήγει στην Παναγιά και ενδιαφέρει επίσης εξαιρετικά την Ήπειρο, προβλέπεται να λειτουργήσουν δέκα σταθμοί διοδίων!